

ספר מайд הדרעה

והוא פירוש יפה ומונפה על שו"ע יודה דעתה

חלק רביעי

הלכות רביות חוקות העכו"ם נדה ומיואות

אשר חיבר הרב הגאון רשבבה"ג מו"ה יוסוף קארו זצ"ל
עם חידושים דינים שהשmitt הגאון הנ"ל והמציאם
הגאון מו"ה משה איסרלייש זצ"ל

ועליהם פתחתי ל' חיבורים נחוצים:

עד בצדו כמה עניינים נחוצים
ובשם ביאור הדעה יכונה,
וכשמו כן הוא, כי בו נתבארו כמה
דברים שלא נמצאו בשניא כל
השו"ע ה"ה ט"ז, ש"ך, ר"א ופתחי
המתחדרים בכל יום מה שמצאנו
מפסקיו ומונינו, אשר גם בזה ערכנו
בתמציאות, והכל בלשון צח וקל
ובסדר נכון בעוזה.

ראשית להם הוא הביאור,
קראנוחו מайд הדעה,
יען כי מתוכו מתרבים דברי השו"ע
על ידי ליקוט וסידור נשאי כל
השו"ע ה"ה ט"ז, ש"ך, ר"א ופתחי
תשובה, והבאנו כל דבריהם
בתמציאות, והכל בלשון צח וקל
ובסדר נכון בעוזה.

ובן סידרנו בצד השו"ע את מקורות דברי השו"ע ובעיקר מה שנמצא מופודש
בב"י, ושמו נקוב עליו שהוא ציון הדעה.

כל אלה חבירנו בע"י החזון לאדם דעת

יוזע ליפשיז

מחבר הספרים

מайд הפתח על פתחי שערים לג"ד יצחק אייזיק חבר, מайд הספריא על ביאו"ג בספרא דעתנוთא,
מайд האידרא על אד"ז ואד"ז, מайд חען על העז חיים לר"ז, מайд תלשע על ספרי לשם שבוי ואהלה,
מайд הנפש על נפש החיים, ומайд תפילה

©
כל הזכויות שמורות
להשיג הספר ובכל ענייני הספר
יוהשע ליפשיץ
רחוב בית גן 19
ירושלים עיה"ק
טלפון: 02-641-2336

ניתן להשיג את הספרים

ובארה"ב	ובבנין ברק	בירושלים עיה"ק
שירה – יהושע וידר	'מרכז הספרים'	ספרי גירסא'
718-871-8652	רחוב הרוב ש"ן 2	מול זכרון משה
	טלפון: 03-619-4114	טלפון: 02-538-1211

הדר ביזוי
עימוד והכנה לדפוס
5725225@gmail.com

הסכמה

הן ראייתי ספר נכבד הנקרא בשםנו מאיר הדעה המסדר ובמאור שיטות הפסקים מגודל האחוריונים עד פוסקי זמנינו ערוך ומסודר בטוט"ט ודעתו ומחבר ה"ה הרה"ג ר' יהושע ליפשיץ שליט"א אשר יגע וعمل להעמיד את דברי הפסוקים בדעתו וכתבונה וכבר העיד עלייו יידי הగאון רבי אברהם ויג שליט"א על גدول יקרת המחבר שליט"א וערכו החשוב של גוף הספר ואוסף את ברוכתי להמשך זיכוי הרובים מתוך הרחבת הדעת ומנוחת הנפש
יעזריאל אויערבך

הסכם

בס"ד מר חזון תשע"ח

שמחתי במאד לדראות בהתגלות אוור יקרות של החיבור החשוב והנכבר על הלכות נדה לפרטיו ודקדריו שנסדר ובא לאור עולם ע"י יידי הרב הגאון ר' יהושע ליפשיץ שליט"א אשר יודענו ומכירני בו שנים רבות וכבר איתמתה גברא בספרו החשובים אשר התקבלו בחיבתו ובשםהה בקרוב ת"ח ולומדי התורה הקדושה וספר זה יש בו הן סכום שיטות גדולות שלפנינו

אשר נמצאים בדף השו"ע ונרכזו ביד אמן למען יכול הקורא בהם בצמוד לדברי השו"ע והרמ"א, והן פסקים והלכה למעשה מגודלי הפסוקים שלאחריהם אשר בדברים בכל ההלכה והלכה את הדברים הנוגעים במאד למעשה ובאשר שעברתי על הדברים מרישא ועד גמרא וכמדומני שהכל נכון ומכוון בס"ד וראויים לעלות על שולחן מלכים.

אבלק את הרב המחבר שליט"א על זיכוי הרבים בהוצאת ספר זה ויזכה בעזה"ת עוד רבות להגדיל תורה ולהדרירה בהוצאת עוד ספרים וחיבורים מועילים וחשוביים למחדול וללמוד לשמו ולעשות מתוך מנוחות הנפש והרחבת הדעת.

בברכת התורה הק' ולומדי"ה
 אברהם נפתלי וייג

Harav Avraham Naftali Weg
Rav kohelath "Minyan Avrechim" & Kahalath "Pnei Shmuel" - Bait Vegan
From the Rosh Yeshiva's from "Torah Or" Yeshiva - Jerusalem

רב קהלת "מיןyan Avrechim" וקהלת "פניא שמואל" בית גן
מראש ישיבת תורה אור - ירושלים

ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

במאד שמח שזכה במאד לדראות מהר' יהושע ליפשיץ שליט"א אשר יודענו ומכירנו בו שנים רבות וכבר איתמתה גברא בספרו החשובים אשר התקבלו בחיבתו ובשםהה בקרוב ת"ח ולומדי התורה הקדושה וספר זה יש בו הן סכום שיטות גדולות שלפנינו אשר נמצאים בדף השו"ע ונרכזו ביד אמן למען יכול הקורא בהם בצמוד לדברי השו"ע והרמ"א, והן פסקים והלכה למעשה מגודלי הפסוקים שלאחריהם אשר בדברים בכל ההלכה והלכה את הדברים הנוגעים במאד למעשה ובאשר שעברתי על הדברים מרישא ועד גמרא וכמדומני שהכל נכון ומכוון בס"ד וראויים לעלות על שולחן מלכים.
אבלק את הרב המחבר שליט"א על זיכוי הרבים בהוצאת ספר זה ויזכה בעזה"ת עוד רבות להגדיל תורה ולהדרירה בהוצאת עוד ספרים וחיבורים מועילים וחשוביים למחדול וללמוד לשמו ולעשות מתוך מנוחות הנפש והרחבת הדעת.

Bait Vegan 31 st. Jerusalem
Tel. 02-6421353

ר' בת גן 31 ירושלים ת"ג
טל: 02-641353

שלמי תודה

בראש ובראשונה אודה ה' בכל לבב, על שוכתי להוצאה ספר זה לאור, ואגב אורחא לפרסום בשער בת רבים את כל הטוב שגמלני, שהוציאני מארץ מרחקים, לחיות בירושלים עיה"ק ולעסוק בתורה, להתקרב לת"ח חשובים להتابק בעפר רגליהם, להנות מדביריהם, ולגדול מהחייב שஹואילו בחסדם להריעף עלי. יהיו רצון מלפני אבינו שבשמי שאזכה לחיות בין כותלי בית המדרש כל ימי חי, ולהוציא לאור עולם עוד ספרים רבים שייארו את עיני ישראל ויסיעום בלימוד תורתך הקדושה, אמן.

ומכאן להכרת טובת יושבי חלד: כתיבת ועריכת רוב חלקיו ספר זה נעשתה בעיקר על ידי הרה"ג שמואל ליב הכהן פרקוף שליט"א, ובדור ה' עלה פרי מיוחד במיונו. וכן תודתי נתונה aberrך החפץ בעילום שם אשר עמו למדתי את כל הספר בעת ערכתי. והכרת הטוב מיוחדת שלוחה לגאון רבי אברהם נפתלי ויג שליט"א מראשי ישיבת תורה אור, ורב בית הכנסת שלנו מנין אברכים בבית גגן, וכן רב של בית הכנסת פנו שמואל, אשר העביר את שבט בקרותו על כל מילה ומילה ולא חסר שבטו ויישב כל מעask והפקו למישור שהיה הדברים מכונים כתורה וכהלכה.

אמנם עלי לציין כי זאת למודע, האחריות על כל המבואר בספר היא עלי ועל צוארי, שהרי אני העורך הראשי וה מביא לבית הדפוס ומה שיצא מתחת ידי הוא שיצא, וממילא אם יש טעות, אין תלותו אלא בי.

איתא במשנה (ב"מ לג ע"א) "אבדת אבי ואבידת רבו, של רבו קודמת לשל אבי, שאביו הביאו לח' העה"ז, ורבו שלימדו חכמה הביאו לח' העה"ב". והרי קיום מצוות הדבקות בש"ת מתקיים בעיקר בתלמידי חכמים. ואם כן עולה כי בסדר ההכרת טובתי לבני אדם עלי להודות לרבותי לפני הפנוי ההודאה לשاري בשרי. ודבר זה אומר, שככל מה שיש בי שהוא מצד המעליה הוא בזכותם ומהם, וכל החסרונות שיש בי, הם מכח חסרוני בקבלת מהם.

וביחוד הودאתني נתונה להרה"ג אייר שליט"א [אני מזכירו בדרך רמז שכן רצונו של אדם זהו כבודו] שזכה לי לקבל ממוני עידוד, תוכחה, אמונה וחיזוק, ולגדול בהשפעתו.

ועתה עמוק לבי אודה להורי היקרים אמו"ר מאיר וא"מ מרת אליזבת אלישבע שיחי', על כל אשר עשו ועושים למעןי הן בגשמיות והן ברוחניות במסירות הרבה. כמו כן ברכת תודה נתונה למ"ח ר' יונה וחמותי מורת איטה דברה שיחי'.

ובמיוחד לאשתי היקרה תח' מנב"ת, שאני חייב לה תודה מרובה יותר ממה שאפשר לכתב, שכן עומדת היא לימי נחמי לסייעני בכל מעשי, בדגתה להסיר מעלי כל עול וטורח דרך ארץ בכדי שייהי כל חי נתונים אך ורק ללימוד התורה ועשויות המצוות, מוסרת את נפשה כדי ה' הטובה עליה לחנן את ילדינו בדרך הנכונה על פי התורה. יהיו רצון שנזכה עוד שנים רבות לגדל ייחדיו בניים ובני בניים לتورה ויראה.

יושע בה"מ לפשיז

יום שני ל' כסלו תשע"ח

תוכן הסימנים

סימן קפג	אשה שרוואה טיפת דם צריכה לישב ז' נקיים, ובו סעיף אחד:	א
סימן קפד	שצורך לפרש מהאהה עונה קודם לוסתה ובו י"ב סעיפים:	ב
סימן קפה	דין אשה שאמרה טמאה אני ואחר כך אמרה טהורת אני, ובו ד' סעיפים: ..	ח
סימן קפו	דיןוי בדיקת אשה בין לפני חשמיש בין לאחר חשמיש, ובו ה' סעיפים	י
סימן קפז	דיןוי אשה הרואה דם מחמת תשמש, ובו י"ד סעיפים:	יב
סימן קפה	דיןוי מראות הדם, ובו ר' סעיפים:	כב
סימן קפט	דיןוי אשה שיש לה וסת קבוע ושאין לה וסת קבוע, ובו ל"ד סעיפים:	כז
סימן קץ	דיןוי כתמים ובדיקת האשה, ובו נ"ד סעיפים	מב
סימן קצא	דין אשה שמצאה דם בהשתנה, ובו סעיף אחד:	סג
סימן קצב	דין כילה הנכנסת לחופה, ובו ה' סעיפים:	סו
סימן קצג	דין דם בתולים, ובו סעיף אחד:	סט
סימן קצד	דיןוי يولדה ומפלת, ובו י"ד סעיפים:	עא
סימן קצח	דברים האסורים בזמן נדotta, ובו י"ז סעיפים:	עה
סימן קצו	דיןוי לבישת הלבון ובדיקה, ובו י"ג סעיפים:	פג
סימן קצז	דין שלאتطבול האשה ביום, ובו ה' סעיפים:	זה
סימן קצח	דיןוי טבילה וחיצתה, ובו מ"ח סעיפים:	צט
סימן קצט	שצרכיה האשה לבדוק בית הסתרים ודיני חפיפה בשבת ובחיל, ובו י"ג סעיפים	קטז
סימן ר	אימתי תעשה ברכת הטבילה, ובו סעיף אחד. קכא	

סימן קפג

- צ'ון הדעה
- ה. מוליע לתוך
מוליע פלטת וודס
פלטת ד לומט.
ג. מלה נל ע"ג.
ג. מלה נל ע"ג.
ג. מלה נל ע"ג.
- ASHA SHROAHA TIPAT DEM ZRICA LIYISH D' NIKIIM, VBO SEUFET ACHD :**
- א. אשה שיצא דם מקורה^א, ב' בין (א) ואונס בין (ב) ברצון, טמאה,
(ג) והוא (ד) שתרגיש ביציאתו. ומיהו משתרגיש בו שנעקר ממוקומו ויצא,**

מайдן הדעה

- (ד) שתרגיש - ודע, דצלקה מיי לרנקות ט לעין צמלה ערמא
מדולויילם. ה. טנדעוע גופה. ג. טנפמה מוקלע^ב. ג. כטמלה גט
שבדל למ זג מיננה פפיס (נו"ג), קו"ד ופמ"ס^ג). י"ל דויזט דער
למ למ מטינן פלנקה (ממ"ק נפמ"ס). ומיהו קס מלאה דס
טלל לגיגיטה, מלקלען סימן ק"ג (קעף ה^ד) (ט"ז).

ביורו הדעה

- א) באונס - פליות ע"י קפילס וכלהומס^ה (ע"ז).
(ב) ברצון - פליות כפי טגען הטלה מממת עטמא (ט"ז).
(ג) והוא שתרגיש - סייעו מדולויילם, גלzel מלידען טמלה ק"ג
טלל לגיגיטה, מלקלען סימן ק"ג (קעף ה^ד) (ט"ז).
- א) המקוֹר הוֹא הרחֵם שְׁבַו נוֹצֵר הַוְּלָד. ואשה שניטל כל הרחֵם
שלה (ע"פ הַוְּרָאַת חַכְמָה), וראתה אח"כ דם, הרי זו טורהה, דכל
דם שאינו בא מן המקוֹר, דהיאו הרחֵם, אינו מותמא. אמן אם לא
הוציאו את כל הרחֵם, ונשארו חלקיים ממנו בפניהם, הדם שבא
אח"כ הוא מן הרחֵם, ונסאה. ודע, אדם הריה טמאה נדה,
והוציאו את כל רחֵמה, עדין היא בטומאתה עד שתמנת ז' נקיים
ותבטול וחתחר בדין, וחיבת גם להבדוב בז' נקיים, בפרט מושם
החשש שלפעמים משאירים חלקיים מהרחֵם בפניהם (חווט שני ס"ק
ב' אות א). אשה שיש לה פצע באוטו מוקום (ע"י ליקמן הערה ילאבי
תוואר "אוֹתוֹ מָקוֹם"), ווועצא ממנו דם, אין זה נdotot (קפו ס"ה).
ולענין אשה שיש לה מכחה ברכחים, המוציאה דם, ראה להלן סימן
קפג ס"ה ס"ק ל. ב) וזה אם אתה מתפרק חד או האמצעית,
חשיב ודרך אונס, וכן אשה הלוקחת כדוריים כדי לקבל את מהוו
הדיםים שלה, או כדי להקדים או לאחר אמת וסתה, הוֹי דם נדה
וטמאה (חווט שני ס"ק ג' אות א). וזה אם אתה דם ע"י מכשיר
חיצוני שהגיע עד לפתח המקוֹר טמאה (חווט שני ס"ק ג' אות א),
וראה גם להלן ס"ק צ"ב ס"ק ח לעניין דין 'תמיית הקבר'. לעניין
אשה שהפלילה ולדה, אם טמאה נדה, ראה להלן ס"י קצד ס"ב.
(ג) גוף'ם בזה לעניין כשבוגרתו הדם על דבר שאינו מקבל טומאה
או בגד צבעוני, כדהלן סימן קצ"ס. וולענין דם שבא בלא הרגשה
והוא דאי מגופה, ראה להלן ס"י קצ"ס ס"ה אות כה. ד) היא
הרגשה הדומה להרגשה בשעה שאדם מתחילה להטיל מי גרגלים
(ערואה"ש סעיף ס', וכ"כ בשו"ת התש"ס ס"י קעא שהיא בהרגשה
עקיצה מי רגליים). והרגשה זו היא רק בתחילת הוסת, ואח"כ כל
הימים שרוואה חשיב דם בהרגשה, כיון שהוסת התחליל בהרגשה
(שו"ת התש"ס ס"י קען ד"ה ואומר). ובווננו הרגשה זו אינה מצויה,
דמתוֹן נשים רבות היו ייחידות שהיתה להם באמת הרגשת פתיחות
פי המקוֹר (שייעורי שבה"ל ס"י קצ"ס ס"ק יא). ח) מיהו נחלקו
הפסוקים באיזה מקום ב גופה חשיבת הרגשה בזבוכת דבר לח, י"א
דבלל אותו מקום חשיבת הרגשה (נו"ג), וכן שאר האחוריים לא
חילקו (בקר). י"א לדוקא אם הרגישה את הזיבת בשעה שוב מן
המקוֹר לאותו מקום (חווז"ד). אמן י"א שבמציאות אי אפשר
הרגש זיבת בחוץ חל הגוף ורק כשמדובר לאויר העולם (ה' ברוך
- סעיף א), ויש שהשיג על זה (ס"ט תפת"ש שם).

הלוות נדה סימן קפד

7 טמאה אף על פי (ה) שלא יצא לחוץ. ואפילו לא ראתה אלא טיפת דם (1) כחרדל, יושבת עליו שכעה נקיים. **ヶג:** כלכל יתחל ל مكان סימן קי"ג.
וולין מילך בזן פניה לנטה להיקור נדה, כי כל פצע על כתלה מייך כתלה:

סימן קפד

צעריך לפרט מהאשה עונה קודם לוסתה ובו י"ב סעיפים:

A. **ר' רוב הנשים יש להם וסתות** (פירוש זמן קבוע אורה בנשים) **לראות בזמן ידווע,** כגון מעשדים לעשרים יום (א) או **'מל'** ל' יום. **ובכל אשה שיש לה וסת קבוע,** בא עלייה שלא בשעת וסתה (ב) **ואינה צריכה בדיקה לפני השימוש.** **ヶג גס חיין לא נחמייל נזוק עונמה ה' נפי מטמים וולן נחאל מטמייך,** צלע נזק נוקפו וטופט. **י' אבל שלא בשעת השימוש כל המרבה לבדוק הרי זו משובחת³:** **ב.** **בשעת וסתה (ג) צעריך לפרט ממנה**

מайдן הדעה

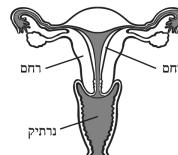
מקוס טמיהה, דמיין צמיה יול סלת מסמוקן (כitem ל'צלבסט נפמ"צ). (1) כחרדל - וגס חיין פטומ' (פ"נ).
א (א) או **'מל'** - גס וסת סול מצלבטים יוס נטלבטס יוס, לפיקן סול צצעת וממפה (פ"נ), יול אוליכס זליקס למטמים ה' מון צלבסט² (פל"ע, ומוו"ד נפמ"צ). (ב) **ואינה צריכה בדיקה לפני השימוש** (פ"ע, ומוו"ד נפמ"צ). (ג) **צעריך לפרט נזוק, ה' נפי מטמים וולן נחאל מטמייך** (פ"נ). (ה) **צעריך לפרט נזוק - מליבן (פ"נ).** (ו) **ול' לפיליפש צעינט וממפה טול מן סמוללה** (נו"ז וממ'ק נפמ"צ).

בדיקס צלע קליגטה, או מהר מטמים צלע קליגטה, קלי וטמלה מודולרים, דיל'ן דלע קליגטה מסוס לנדלא סאול צעל'ן או סטנט³ (פלמי, קד"ע, ומוו"ד נפמ"צ). וכן סמוך מייד לפני הטלמ' מי גאנטס פול גס נ דהויריטט⁴, ה'ן קל'נים שאלוי מיד הקל'ני טלט'מי לי גאנטס, וויש לך קיומו מזבוקן, לי' נול' לדזקן. וכן כל זליקס צלע סנייסק פעל צעומק ה'מו מקוס⁵, לי' נול' מדלגן צלע סליגטה (פ"ו"ד נפמ"צ). (ה) **שלא יצא לחוץ - רק צבעה שאלט יול' מטלטס נול'מו מקוס,** או נטמלה נס⁶, ול' צבעה ציון מלהו מוקס למן נגף, ומ"מ כל ומן שמוחלה בס צלומו

ביואר הדעה

יב) **ולענן טיפת דם זעירה שנייה נראית אלא עיי' זוכיות מגדלן,** ראה להלן סי' קפהאות. (א) **אם נמנם אם גורם שמשרתת עצמה,** לא לבדוק. **כמו כן אין לבדוק בגין שטנקנות אחר צרכים והטלת מיגלים,** כיין שהניר יש לו הרבה הסוגנות בהלכה (שיעורו שב"ל ס"ק יא). **בזמן הזה אין בקיין במראות,** והרבה פעומים אוטרים מספק וחומרה, ודאי אין מעלה ברבוי בדיקות תשובה הגר"ם פינשטיין לר"ש אידיער). **(ב) דין אשה שאין לה וסת קבוע אם צריכה לבדוק לטעמיים,** יבואר למן סי' קפו ס"ב. (ג) **אם הבעל צירוה לה השבדוק עצמה,** שרי לבדוק (קורתי ופלחי סי' קפו ס"ק א). **וכל רשייא להחמיר על עצמה לצווות לאשותו שתבדוק קודם השימוש,** אבל לא לאחר השימוש (שו"ע הרב ס"ק ג). **והנהוגים שהתהשה בודקת קודם השימוש,** נחשב כמו שצירוה לה בעלה לבדוק, ומותרת לבדוק (שיעורו שב"ל ס"ק ח). (ד) **ואהשה שרוואה בהפלגות קצורות ולעלום חל ייל'** טיפולתה בעונת וסתה, כתוב בתפארות למשה שמותרת לשמש בעונת וסתה. **ומ"מ עדיף שתתפסק בטהרה ביום ד' ותחילה למנות מיום ה' לראייתה,** אם יכולת, כדי שלא יהיה ליל התביבה בעונת וסתה (פת"ש).

(ז) והוא הדין אשר הנבדקת אצל רופאה או אחות, אפילו לא הגיעו לפיהם המקווי, ונמצא דם על המכשיר או הכפפות, אפילו כל שהווא, טמאה, ואין חילוק באיזה עובי המכשיר, דהיינו שמא הרגישה וסבירה שזו הרגשת המכשיר. אמנם אם לא נמצא דם אין צורך לבדוק את הכפפה אם יש בה דם, ורק מצד הכל המרבה לבדוק הרי זו משובחת (חווט שני סי' ג אות הס'ק ד אות ב). (ח) **"שמש"** הוא כינוי לאבר השימוש של האיש. **ואף אם אומורת ברי לי שלא הרגשת,** טמאה מואריתא (big'a כל קיא סי' ח). (ט) **ו"א** **אדם מצאה כתם אחריו הטלת מ"ר היי דרבנן** כשאר כתמים, וכן לנען שיעור "מיד" אחריו הטלת מי רגלים, ראה להלן סי' קצאאות ג. (ט) **מתוך צניעות הענין** **או מכנים הנרתיק בלשון "**אותו מקום⁷, **ועיי ציור** **שאותו מקום כולל מהזון לנוף עד צואר הרחם.** **יא)** **דם הנדה אינו צואר הרחם.** **יא)** **דם הנדה אינו מטמא אלא כשיזא דרך ערווה.** **ואשה שעבירה נתוח קיסרי,** אם לא יצא דם דרך אותו מקום **הניתוח הרי זו טהורה** (חווט שני סי' קכ' ב אות ד).

הלוות נדה סימן קפד

ג

(ד) עונה (ה) אחת, (ו) ולא משאר קריבות אלא מתחמייש המטה בלבד, (ז. לט' ס"ל נמלומת אטימ נ"ז ס"ג ד ע"ב. פ. נילא נג ע"ב. פ. טס נממיין. י. נ"ז סוף סקיען טס טלט' ג' נגע"ג שער מקון טוקמו ט"י. ה. פ"ז. י. ג' גמגי"ס מס' מלהוי נילא חותם וע"ל סימן קפ"ע. י"ו אלה שמשניהם וממה (ז) להקליס ז' מו ג' ימיס מו למחל, נילא חותם ה.

מайдן הדעה

(1) ולא משאר קריבות - והממליל לפולחן ממקין ונשוק^(ז), מגדל עלייו לילכת^(ז). ויל' דנטוק ונשוק יס' לאטמאליל פאס מדיע^(ט)). (2) לחדדים ב' או' ג' ימים - ס' סיינו טמן לא ומם קניין, נך רגילה נלחות וקמה ציימים מקוימים נלגד, כגון צלולין צטינוי לגוף^(ז), יוס' יט' ליט' ל'ג', לוטנטם גל' ימיס חון, לדין עולם, ומם קווע^(ז).

באיור הדעה

(ג) כתוב שאין להחמיר בויה, וכן היקל בשו"ת אג"מ (יוז"ח ח"ב ס"י סז) אך כתוב שצרכיה בדיקה קדום תחשיש ביוםים אלו, וכ"פ בשו"ת מנחת יצחק (ח"ה סי' קללה) היכא שיש לה רישום של הויה ליחסו לימי ראייתה. ומיהו אף שהחזה"א היקל בספרו מ"מ לשואלים הויה לחוש לימי המבוכה, כמו בא בשיעורי שבה"ל (ס"ק ט). ובוחוט שני (ס"ק ח) אות (ז) כתוב שהחזה"א היקל רק כדיידע את החבן וראייתה, ולפיכך נשיד דירן שאין יודעת חשבון והסתות משנים שקדום הנישואין, צריכות לחוש. ומ"מ בלילה טבילה או יוצא דורך, אין להחמיר בויה (חכמ"א כל קח ס"ז). וכן מעוברת או מינקת המஸולקת דמים, אינה צריכה לחוש (מנחת יצחק ח"ג סי' פ, ונראה להקל אף בכ' חודשים וראשונים של עיבורה, וכן באשה הרגילה להרגיש מיחוש בגוף לפני בא וסתה (مراחה כהן ע"מ). ולאיזה ימים לחוש, משתחרר החוש רך ליום שראותה בו ג"פ עליטויגן, ומ"מ עצה טוביה שאם רואה שהותה נע בין ימים מסוימים לחוש להם (שיעור יששה"ל ס"ק ט ד"ה ובעשווין), ואם כל ראייתה ביום, מותרת מה לילות, וכן אם כל ואיותה בלילה, מותרת ביום (חכמ"א כל קח ס"ז, חות טני ס"ק ח אוთ ט בשם החזה"א). ואם ג' ראיות האחרונות היו מאוחרות, שוב אין לחוש לימי המוקדמים יותר (מנחת יצחק ח"ג סי' פ). ומספר הימים שיש לחוש להם, י"א רק עד ג' ימים ולא יותר (שיעור יששה"ל ס"ק ט ד"ה אמן, וכ"ד הגרשאי אויעובייך מובה באוצרות הטהרה עמ' מתпад). ויא' כפי מספר הימים שנמשכה ראייתה (חות טני ס"ק ח אוות ח). ויא' להחמיר עד ד' ימים (נוב"י), וכן הורה החזה"א לשואלים כmobא בשיעורי יששה"ל ס"ק ט ד"ה ולפי"ז, וכ"ד הגריש"ש אלישיב דראוי לבן תורה להחמיר, מובה במשמרת הטהרה פ"ז הע' 76, אמן ט) והוא של לא לישן עמה יחד במתה אחת (שו"ע הרב ס"ק ו). ויא' ולענין ליל טבילה שחול בעונת אווי"ז ראה להלן סעיף ט אות לג. ולענין אם לחוש לאוי"ז כמו כל הוסודות שבה"ל בעונת אווי"ז ראה להלן סעיף י' אות מה. ט) והוא של לא לישן עמה יחד במתה אחת (שו"ע הרב ס"ק ו).

(ד) עונה אחת - ומייסס לו לילט קאיליס יט' לפולחן י"ז שעומת^(ז). ויל' טמן נמלט נך, מיל' פולטיס ייס' יוס' לו ללה וכי מה טאו^(ע"ז ו פמ"ז). (ה) אחת - ומולו וועג מאן דלאין לפולחן עונת ונספמת קולס עולם וממה, סאס יעל' כ"ז צעומת. וטילו למ' דניל' יט' נויג' כסוחול זלוע^(ז), ויל' טמן נמלט נאצ' פמ"ז^(ז).

(ח) אשה הנושאתمام אמוריקה לא", והגעה בתחילת הלילה, והיתה עונת הפרישה שלה ביום, וע"י הנסעה נתפרק היום, נראו להחמיר שצרכיה לפרט גם בלילה שאחריו כשייעור ההבדל השעות כדי להשלים עונה שלימה (שיעור שבה"ל ס"ק ז). (ו) היינו וסת הגוף שאינו בא לזמן ירע, ובמקרה דיננו להלן ס"ק קפט סעיף כד וכלה. (ז) ומצעינו כמה אופנים לשער ייב' שעונות אל: א. שיש שעונות קודם החוץ, ושש שעונות אחר החוץ (נקוה"כ). ב. בימי ניסן וחמשי מורהה לשקיעה, ובימי תמוז וטבת מחחות להוצאות (דרישת). ג. י"ב שעונות למפרע משעת ראייתה (פלחי ס"ק ד ושו"ת חת"ס סי' קעט). ד. שיש שעונות קודם שעת ומתה, ושש שעונות אחרי (ט"ז, ודוחה דהא קטני דאסורה כל היום). חומראו זו לא נתקבלה, נראת ממש דוגרums טעות בחשבון, מיהו כל המהמיר קדרש יאמר לו (שיעור שבה"ל בש"ז ס"ק ז). (ח) וכן פסק העורה"ש ס"כ והחזה"א במכח (בספר טהרת בת ישראל). וע"ע חות שני (ס"ק ו) דעתה החזו"א היהת דבני תורה יש להם להחמיר כהאר"ז א"כ הוא צורך גדול. וכ"כ בשו"ת אג"מ ח"ג סי' מה דראוי להחמיר אם לא במקומות הצורך. ובשיעור שבה"ל (בט"ז ס"ק ב) כתוב שכברוב המדינות נהגו כהאר"ז, ואך בוטש שאינו קבור. ולענין בדיקת בעונת אווי"ז, ראה להלן סעיף ט אות לג. ולענין אם לחוש לעונת אווי"ז בעונת נאה^(ז) ראה להלן סעיף ט אות מה. ולענין ליל טבילה שחול בעונת אווי"ז ראה להלן סעיף י' אות מה. ט) ולענין ליל טבילה שחול בעונת אווי"ז ראה להלן סעיף י' אות מה ולמעשה טוב להחמיר, מפני שע"י חיבור ונסיק שלא בשעת היתר ביהה עלולים לבא לידי איסור האצת דרע לבטלה (שיעור שבה"ל בש"ז ס"ק ו), וה"ה אסור לעשות שום דבר הגורם לו להקשות את עצמו שלא במקומות מצווה (ע"י שו"ע אה"ע סי' כב ס"ג). י"א) והוא המכונה בזמננו ימי המבוכה. ולענין מעשה, החזו"א (ס"י פה ס"ק

הלכות נדה סימן קפד

ד

כשמניגע זמן וכמה גליק לפלאות ממנה צ' לו ג' ימיס קודס לו למלוי, ונ"ל כי קפ"ט:

ג. "במה דברים אמורים בגודלה, אבל בקטנה (ח) שלא הגיעה לימי הנערים, (ט) ולא הביאה סיינרים, אין צורך לפרש סמור לוסטה" (ט) כל זמן שלא קבעתו ג"פ". והוא הדין לזכנה שנסתלקו דמייה" (ט) : ד. "אם רגילה לראות בהן החמה" (ט), ולא קים לנו שפיר (ט) אי קודם הנין החמה או אחריו, אינה אסורה אלא ביום: ה. "אם רגילה לראות ראייה מקודם הנין החמה עד אחר הנין החמה, (יא) אסורה בלילה וביום כשיעור הנמשך בו: ג. "אם וסת נמשך ב' או ג' ימים ששופעת או מזולפת" (ט), אינה צריכה לפרש (יב) אלא עונה

צון הדרעה
יב. לט"ה נומו
כitem צ"י צ"ג ח
ע"ב. יג. לרנ"ז
געלי לפט טער
 مكان טוקום פ"ה
ס"ל במאז"ב.
ט. לרנ"ז טט
ס"ה ט. פ.ת"ה
געלי געגומ
געטט סס כי ח
להם י.ר.

מואר הדעה

טיס (ט"ז וט"ז). ו(יב) אלא עונה בראשונה - לאשפופעת כמה ימים הללו ורק אם ליטרנ"ז, ועיר סוקת סול מה צילוחה גמiliar, ומלא טולוקה למ"ס כ"ס דמייס תלייטס צ' לו ג' ימים, ולפי"ז הוא רקס צ' פלאוט ג"ס ומקסן ליטלטס צ' לו ג' ימים, וגיטני גאליטים למלה צ' לו ג' גמilar, כל קנען ומם לתי' צ' לו ג' גמilar, דלולין גמר מילום טוליטה (טמ"ב). והוא גוינו גופע המכ לטל נפקק, צ' פגניש גופע גל ליטס צפפר, דלול רהייט צ' לו ג' טיל טיקוק. וגוינו דוקה כטמייס גומאלם להיזה צ' גוף גענש גוף גענש גוינו גמאר טוליטה, הניא וחסלא היל צ' גמilar (ט"ז). ואיתם גומזק טוקען, גאנן צולמה ג"ס ג'רנ"ם ומקסן עד צ' לו ג' גמilar, לטעימה טוקען, גאנן צולמה ג"ס ג'רנ"ם ומקסן עד צ' לו ג' גמilar, גוינו גרכיס למוש לשליחים צטמונן לדמ"ט (ט"ז גטמ"ט).

(יג)" נפה" (ט). ו(ג) דקלי גנאה ציט לה וקם קזוע, לך פעים מקדמתם ופעמים מלהמתה, סטוקויה בכל סיימיס פלן, מהחט במל נטען למון ימיס טאקיימה לו למלת בצל, דקפא לעמוד על פטזנותה צלנו" (טוויל נפה"ט). ג (ח) שלא הגיעה לימי הנערים - טיעו י"ז צינס וויס רמד ס"ז. (ט) ועוד הביאה סיינרים - כלומו לו ג' פטיה קומייס (ט"ז וט"ז). ד (ו) איז קודס דגין החמה - והוא גיגלס להמות דין גאנטנט, וכל קיט נט מה נטול פלטל, הניא וחסלא היל צ' גמilar (ט"ז). וסייעו סטטוקטם גין קודס עיקס להול שקייעו, היל מהר עיקס קומעם סטט, הפלר דמאנז צעל נלה פגעין ז' (ט"ז). ה (יא) אסורה בלילה - לגטיל מילם סוקת מילין, תלול צטמונק ומנו עוד נקמתם

ביאור הדעה

ההפלגה (יסוד הטהרה פ"ט ס"ב בהערה). והמסופתק אימתי יום וסתה שאינו קבוע, י"א דדרינו כסות ברשותם (סוגה בשתנים סי' ב סי' סקס'ז, וכן מדוייק בחזו"א סי' פז סקס'ג שלא היקל אלא ביצירוף), י"א שומרות בכל הימים המסופקים, אך ראי שבחדוק באוטם ימים קודם המשמש (לבישוי עוז ס"ד סקס'א, וכ"ז מסתיכת שאר הפסוקים). כליה שאינה יודעת החשבון וסתותיה משנים עברו, אין אנוחושים שהוא נקבע לה בעבר או וסתה עידין לא ענקר, אלא מחשבין ע"פ החשבון וסתותיה בהתקופה שלפני נישואיה, וזה בנסיבות בעלות תשובה, אם אין ידעת חשבונות, מחשבים רק לפי ראיותיה האחרוניתות (חוות שני סי' קפט סי' א וט. י"ח) ודעת העורוה"ש סקס'ז להחמיר כשודאותה אחרulu השחර קודם הנין, וכן כשרהה אחר שקיעה קודם זאת הוכחים, והו גם ללילה גם ליום. (ט) ומהרו למעשה אין חוששין רק לשאלות אלה אם הפסיקת בתוך ימי נדרה וחזרה או ראייה (שיעור שבHAL סקס'ג), י"א שאמ הילו שלים נקי ושוב חזרה וראתה, צריכה לחוש גם לראייה השניה לערן וסתות אפיקלו שאנים קבועים (פרדס רמוניים בש"ק ס"ק טז, בד"ה"ש ביאורים ד"ה וכין, הגדריש"ש אלישיב מובה במשמעות הטהרה ח"ב ס"ק קפ"ט ס"ק לו). אכן מן הסותם אין האשעה צריכה לחוש שמא פסקה יום שלם, דמסתכם אתה בדרכן הנשים בלבד הפסיקת יום שלם בינויתים, ורק אם היה יום שלם - לילה ווים - נקי בבירור [ע"ז בדיקה], או נחשבות הראייה שלמחורת ראייה באנגי נשפה להחמיר בחשש הסתות (חוות שני סי' ג' א וט. י"ג בבדה"ש שם).

יב) הינו בעונת הוות. יג) ואם ראתה ג"פ אך לא קבעה וסתה, ראה לפחות ס"י קפט ס"כ"ז. יד) דין פרישה בזקונה שנסתלקו דמייה יבואר להלן סי' קפט ס"כ"ח. ודין פרישה במעוברת ומnikah יבואר להלן סעיף ז. טו) עונת הוות נקבעת לפני הנין החמה ושקיעתה, משום דוסת האשעה תלויה במהלך החמה, שהעדיר המשם או הויתה קובע וגורם הוות (פלתי סי' ק"ד). טז) עי' לפחות סיון קץ סעיף ג דהינו טיפ אחר טיפ. יי) ולענין המסופתק אימתי יום וסתה הקבוע, י"א שאסורה לשמש בכל עונה המסופתק שמא היא עונת וסתה, אך אינה צריכה לחוש לעונה שלפניה ככלומר לחומרת האורז (שווית חת"ס סי' קסו, וכן מדוייק בחזו"א סי' פז סי' ק שחייב רקיון בכמינותה, חוות שני סי' קפט סי' א). ויא שמורותה בכל הימים, אם אינה מרגשה את ההרגשות הרגילות לבא קודס וסתה, אך צריכה בדיקה קודס תשמש, ואסורה ביום לי (שווית יהודה יעללה סי' קץ, וכ"כ בפשיטות החורוז סי' ק וע"ג סי' ו). ואם ידעת בערך כמה ימים שיש להסתפק עליהם - כגון שעודעת שראיתה בין צ'יז' לכ"ח, יש להחמיר בהם (שיעור יששה"ל סיכום הלכות זאת ח). ויש מחלקים שאם הספק בין שני ימים, שניהם אסורים, ואם ספק על יותר משני ימים מותרת בכללם (הגר"ם ברנדסדורפר, ראה קובץ אוור ישראל נון עמי' לד). ואם ידעת מתי הייתה ראייתה الأخيرة, אך אינה יודעת כלל מתי היה הראיות הקודמות, צריכה לחוש עתה רק לעונה ביניונית, ולולשת החדש מהראייה الأخيرة, וכשתראהה שוב, תחוש גם לסתות

הלוות נדה סימן קפד

ה

הראשונה של הוסת, וכיון שעבורה עונה ולא ראתה, מותרת^(ט): ז. יי' אם הגיע וסתה^(ט) בימי עיבורה משוחר עוברה^(ט), יי' או בימי מניקתה (יין) יי' שהם (יד) כ"ד חדש משנולד הولد, אפי' מת הולד^(ט), א"צ (טו) לפרש סמוך לוסתה, ואפי' בתוך וסתה מותרת بلا בדיקה^(ט): סגña ועיין מקום סוף כי' קפ"ט: ח. יי' הייתה נחבייה במחבא מפני פחד^(ט), והגיע שעת וסתה, אינה חוששת לרוב^(ט): סגña יי' דוקל הס (טו) עצル טוקט לעת כל"ג כס 7 ולמ' דקה ולמ' סרגיטה, טוקולס צלה נדיקא, קעל לכתמלה (יין) נדיקא נדיקא: ע"ג ולמ"ס פ"ז מליקו"ג ק"ט.

ט. (יין) יי' שאר נשים צריכות (יט) בדיקה (כ) כשיגיע הוסת^(ט), עבר הוסת מאיר הדעה

- הס לסתה צמאננו, חייו מטלך לךיעוט וסק (ס"ו"ל גפמ"ט).
(ין) צריכה בדיקה - כמו טול נטש צקיעין ט' (מו"ז). וס"ט שטוקור נטמס אלפי צעט מללה, דצמלו צעמם הממעים יול ספלל מליכא (ט"ז). ט (ין) שאר נשים - עדלמה, צלינו מעולות ומיקום לו צמאננו (ט"ז). (יט) בדיקה - סייען צליקם מוויס ומדקיס (ס"ו"ל גפמ"ט). (כ) כשיגיע הוסת - יי' ג' צזומנו

ו (ין) שהם כ"ד חדש - נגלה, לטילו לס מינקה לרגע זו ממש צניס (גע"ה). (יד) כ"ד החדש - ולענן מותק סעיגול הס עולא לממן כ"ד מודע, נטכל מלי' צממלוקם פטוקסס גלהע"ז כי' יי' ג' ס"ט (ט"ז סקי"ס^(ט)). וו"ה טעניאל צעולה לממן כ"ד מודע (פלמי נפמ"ט). (טו) לפרש - והוא ולמה צמי עטולא, מושכם לו דין ומם טליו קזוע (פמ"ט). ח (טו) עבר הוסת

באיור הדעה

לחוש לעונת הוסת (משמרת הטהרה ח"ב סי' קפד ס"ק מד).
ב(ה) דוקא היהת במחבא, אבל בשאר עניין פחד, ראוי להחמיר (דרcit ס"ק לה). ב(ו) והשה הלוקחת כדורים המונעים את ביאת הוסת, אם נתזקה ג'פ' שהחדררים אכן מוציאים לה לבטל הוסת, נשחתת מסולקת דמים כמו אשה שהיתה במחבא, ואפי'לו שהרמ"א נוטק שאינה מסולקת במחבא, כאן לכ"ע נשחתת מסולקת דמים אפילו לדעת הרמ"א, אינה צריכה בדקה ביום הוסת (שו"ת שבhall ח"ד סי' צט אות ט וחוט שני סי' ס"ק ה אוותה). ובcosa שאינו קבוע די בכך שהחדררים מגנו אות ראייתה פעם אחת, [כגון אם ראתה בכ' השון], וזה כ' התחליה ליקח כדורים, ובכיסלו לא ראתה, אז בפעם הבאה שהיא רואה, אם הוא וסת שאינו קבוע, ואח'כ' שוב החללה ליקח כדורים, אינה צריכה להחשוש לוסת זה הכלל, לאחר שירוחת שנדירות אלמו מונעים ממנה הוסת (הגרא"ש אלישיב, מובה במראה חhn פ"ח העורה צ').
ויש מהיררים שאינה נשחתת מסולקת דמים ע"י כדורים וכורונה (שו"ת מנחת יצחק ח"א סי' קכו' ושו"ת קנה בשם ח"ג סי' נח). ולענן שטיפסיקה ליטול את החדררים, אם צריכה להחשוש לדם הרגיל לבאותרי יום או יומיים, ראה להלן סי' קפט עיף כאות עא. ב(ז) אשה שיש לה פצע באחורי מקום, ויש חשש שע"י מה בדיקה בעונת הוסת תמצאו דם מהפצע, יי' שיכולה לסגור על מה שחמיד כשmagיע הוסת מגע הדם בשפע, וכיון שעכשי לא בא בשפע, וגם אין לה את ההרגשות שיש לה בעונת הוסת, סגי בקינוי בעלמא, ואר הקינוי אינו מעכב (הגרא"ש אלישיב מובה בלבושים עוז ס"ק ה). ובזמננו אפשר שתמלח להיבדק ביום הוסת ע"י אחותו, והוא יוכל לבדוק בחזרות וסדרים ללא שתציג במכה (לבושו עוז שם), הינו בוסת קבוע, ובcosa שאינו קבוע הכל לפה העניין, ולשאול למורה הוראה. ב(ח) עיין מהדור' מכת"ז.

ב) אמנם למעשה יש להזהר ביום שאחר יום הוסת, ומהנשין נראה שלפעמים הוסת לאחר קצץ, דנה לשול הטבעים ושכיה אייחור (שיעורי שבת"ל). ב(א) הינו אחר ג' חדש וסת שקבעה כבר קודם ימי עיבורה. ב(ב) הינו אחר ג' חדש אינה נשחתת מסולקת, קודם ע"ז ל. אבל קודם ג' חדש שאנו רואים בחוש שהמעורבות מסולקות דמים מייד בתחלת עיבורן (שו"ת רע"א סי' קכח). ואפי'לו יודעת בבירור ע"ז בדיקות שהיא מועברת (שיעורי שבת"ל ס"ק א). ב(ג) והוא הדין אףלו אם גמלה בנה, שכל כ"ד חדש אחר הלידה אבריה מתפרקם, ומתחמת כן דמיה מסתלקים (שו"ע סי' קפט ס"ע לא). ושה שילדתה בנייתה קיסרי [ובלשון הפסוקים "יזוא דופן"]. יש שכתבו שהדעת נוטה שאין דמיה מסתלקים (חו"ט שני סי' ס"ק טו אות א), וו"ה שדמיה מסתלקים מחמת השינויים העצומים שבוגפה (שו"ת שבת"ל ח"ז סי' קכב). וכל זה אףלו אם האשה קבלה חומר מדמים [כגון אפרידול] ולא הרגישה צער לידה. גם המפלת נפל דמיה מסתלקים (פלתי סי' קפט ס"ק לא). והינו אם עברו ארבעים יום מתחילה עיבורה (שיעורי שבת"ל). ב(ד) בזמננו השתנו הטבעים, והמניקות רואות דם אחרי כמה Hodishis, ואדרבה, הוסת אינו מסודר ויש לחוש טפי. ולפיכך אם אינה מניקה בפועל, בהזקפה שאחרי הלידה צריכה לבדוק קודם תשכיש, ובזום וסתה עליהם לפרש לוגמי, וכ"ש שאין להקל במפלל, שמלהרת לראות. אבל אם מניקה בפועל, הרי היא בחזקת מסולקת ואינה חוששת, וכשפוסקת מההניך טוב לבודק, ומיניקת שראתה דם יש לחוש לבודק קודם ושם שיש שבת"ל ס"ק ד. ויש נהגים שלא לחיבר בדיקה, אמנם יש מתחת חסומה לב יתר לחשש כתמיים. מניקת שרואה רק טפי דמים וסת כשר נשים, יש לה דין מסולקת, ואני צריכה

הלוות נדה סימן קפד

1

(בא) ולא בדקה (כב) ולא הרגישה (כט), טהורה بلا בדיקה, י"ויא"א
כ. מוק' מיל ט' שאסורה (בב) עד שתבדוק, (כד) אם יש לה וסת קבוע, או שהוא יומ'
ע"ה, לטנ"ה גמלים קב"מ ג"ז ל' אע"פ שאינו קבוע: (והכי נהוג וכן הוא לקמן סימן קפ"ט)^ט:
גמלים קב"מ ג"ז ע"ג. כ. יממות סג ע"ג. ג. י"ה רוחיצה לצאת לדרך^{טט}, (כח) צריך לפקד אשתו^{טט}, (כט) אפילו סמוך
וישוון ק ע"ג.

מיאור הדעה

ומפלי עדר זכר ומין לר צלן גדרה, משי שטדיוק (ט"ז וט"ז). ויט
מחמייס צלן מעילה דזיקה חלה עונה סומק, ה"ג גדרה עמה
מיד לאחר קעינה מון ציעול וטמ' (ט"ז). ואלהרוניים חמוץ צלן
לחות מהמולח זולג^{טט} (פמ"ט). (כד) אם יש לה וסת קבוע -
זוסמת צלני קזע, ואט פנות מעונה ציעום, עדר וסמה ולן
אליגיטה צלן מטולא כלל גדרה. וטייעו דוקה צמבה טיט לא וטמ'
קזע, ה"ג צבאים לולות מומסתה פסקונע ג"ה צמלה פטט למם,
ולן גדרה צויס צי"ה מהודך צמ' קזע, זו מומלתת לנו צלני קזע, ה"ג צמ' צב'
שלין לא ומם קזע עדר וסמה ולן גדרה, מטולא עד שטדיוק^{טט}
(ט"ז). י (כח) צריך לפקד אשתו - ולן יען צויס זילא
לדרן, זו צילא מן גדרן^{טט} (ט"ז). (כט) אפי"ז סמוך לסתה
ולמנין לול צבאים צמל געווה וממה, יי' מי צאיקל דמלוליס ה' ג'
גמאמים (נקרא טוקלן גפמ"ט), ה"ג ספקקיס כגד מלון עליון טרין
לכל (ספ"ט טויל' צללים יעג'ן געגע טולו נויז' וטן טויס

שלין סלכטה ולנה צפטע קבומה צעוגה סומת, גליה ליטס מון דמק
ציאת צס כל עונגה, וולק נקענה וטמ' ג' לו ג' ימיס [כללעט סעיף
ט'], נירן ציאת מון לדוק סס כל פט' לו ג' ימיס (מו"ז
פמ"ט). (בא) ולא בדקה - ה"ס ג' פטמים עדר יוס וטמ' ולן
גדרה ולן אליגיטה, לנו ננקל וממה, וכן חט למלה צ' פט' יוס וממה,
ויהי' עדר יוס וטמ' ולן גדרה ולן אליגיטה, וטב למלה פט'
צליטם יוס וממה, מטליפט' ג' פטליטם לקייעט ומם (מו"ז
פמ"ט). וטפצל דסייעו דוקה צומק קזע, ה"ג סט שמויו קזע,
נעקר נס ה"ס לנו גדרה צי'ס וטמ' (פמ"ט). (כט) ולא
הרגישה - י"ה טלא גדרה עטמאנו ומאנד עטה, ה' קוליה, דטמלה
אליגיטה וטולא צו סליגתט קעד (מו"ז). ולפי"ז ס"ה ה"ס צטער
טטילא מיט, עדר וטמ' ולן גדרה, דטמלה, דטמלה אליגיטה
וטולא צו סליגתט מי נג'יל, וטולא ה"ס גדרה צומס למל טומם
ולן מונתא לס, טמלה, וט"ז^{טט} (פמ"ט). (כט) עד שתבדוק -

ביואר הדעה

מן הדרן, לא החירו לו לפקד את אשתו בעונה וסתה, אלא יתנוינו
עד למחורת ביתן אדם כלל קט אוט ב, ועיין דרכ"ת ס"ק מו'.
לג' וכ"כ בערורה"ש טע' לה. אמונם דברי החוז"ד לא נתקבל אצל
בעלי ההווארה, אלא אם עונתה בלילה תבדוק פעם אחת בתחלית
הלילה, ופעם שנייה מיד בשקמה ממתה בברוק, ואם עונתה ביום,
תבדוק פעם אחת בברוק ופעם שנייה סמוך לערב (בדה"ש ס'ק
נד). י"א שתבדוק גם באמצע העונה (שיעורי שבחה"ל ס'ק ד). ויש
מי שהווארה לבודק פעם ונספת אחריה העונה, הנושם שחחשש להו"ד
(שווית קנה בשם ח"א סי' סב). ואשה שקשה לה לעשותות בדיקות,
סגי לה לבדוק בדיקה אחת בעונה וסתה (חווט שני סי' קז יז אות ד).
ולענין בדיקה בעונת איז'ז, י"א שרואו שתבדוק פעם אחת
(שיעורי שבחה"ל ס'ק ד). וו"א שאן צורך לבדוק (הגורו"ש
אלישיב, מובה במשורת הטהרה ח"ב סי' קפ"ט ס'ק ט' וחוט שני
ס'ב סי' קז ואות ד). לד' ולמעשה נוקטים להקל (בדה"ש ס'
קפ"ט ס'ק ל'). לה' אמונם החוז"ד סי' פ ס'ק כב הוכחתי דף אט
נאבד העד, או הטילה מי וגליים בעונת הסות, יכולת לבודק, ואט
לא תמצא אט, טהווארה. לה' יתוך שייעור וסתה הוא בחזיז דקה או
רביע דקה (שיעורי שבחה"ל בש"ק כג). לה' וכן גונגים
להקל שאפייל או אחריו כמה ימים בודקת ומורתה, וא"ץ ד' נקיעים
(שיעורי שבחה"ל בש"ק כג). לה' ראה בענין זה להלן סי' קפ"ט
ס'ד. ואט יש לה וסת הגוף שאינו קבוע, ראה להלן סי' קפ"ט
סעיף ס'ד. לט' ושיעור דרך לענין זה והוא י"ב מיל (פתח"ש).
היינו דוקא כהשולך ברגלי, והכא מירוי שנושע, א"ז התם
האיסור באוטו יומ', והכא מירוי בלילה קודם היציאה, ומסתבר
ההלהכה מכל התהווים (עיין שיעורי שבחה"ל בש"ק כה).

(ט) ראהה בעונת וסתה כתם פחota מגיריס, מעיקר הדין היה
טהורה, אמונם היה ויתכן שזהו תחילת הוסת, לפיכך אם הוא ודאי
דס נידות אין להקל אלא אם ברור בוודאות שלא היה הרגשת דם,
או שיש צירוף נוסף להקל, ובועל נפש מחמיר. ואם הוא יומ' וסת
קבוע, עליה לבדוק, ואף בוסת שאינו קבוע מסתבר עליה לבדוק
(שיעורי שבחה"ל ס'ק ה). וו"א שאינה צריכה בדיקה, בלבד
שבדקה את הבדיקות של עונת הוסת, אלא רק מצד כל היד
המרכה לבדוק משובחתה" (חוט שני סי' קז ס'א ס'ק ג' אות ז).
ולענין אם מצאה על בגוד צבעוני או שאינו מתקבל טומאה, בעונה
וסתה, ראה להלן סי' קז סי' אות נה, עי"ש גם לענין אם צריכה
לבוש לבנים בעונת הוסת. ל' י"א דארח שעבר יום הוסת
ועונה בינוונית יום החדש, צריכה לבדוק קודם תשמש [כמו
шибוט סמוך לן] ואחר התהמש [אפשר גם בברוק שאחרין]
(אג"ם י"ז ח'ב סי' עה). וו"א דמעיקר הדין מותרת בלא בדיקה,
אך יש לה לבדוק קודם תשמש, כדי שטראה אחר השמש לא
תאה שוגגת אלא אונסה (הגורו"ש אלישיב מובה במשורת הטהרה
פ"ז הערתא^{טט}). לא' שיעור דרך לענין זה, כתוב היעב"ץ (בהגיה
יבמות סב ע"ב) דתלייא אם יחוור רך אחר שיעבור חיב עונה
דידיה, או אם נסוע ואינו ידווע מתי ביכ. ונראה דכשנוטע למורחים
גודלים, אף אם יחוור קודם עונתו חביב יוצא לדרן, משומ דאייכא
השתוקרט, וה"ה ביזוצא לצבא שהחולך למקומות סכנה ולא יлон
ליליה אחד בביתו, חביב יוצא לדרן (שיעורי שבחה"ל ס'ק ג'). אבל
אם דעתו לחזור באוטו יומ', אין לו דין יוצא לדרן, אפילו נסוע
למדינה אחרת (חווט שני סי' קז יט אות ח). לב' ואט האשה
ויצאת לדרן, אסור לפקד בעונת הוסת (דרכ"ת ס'ק מו'). והבא

הלוות נדה סימן קפד

ציוון הדעה
 מ. רצ"ה^ט נמו^ט ממסמיכת שרי, יי"ו מ"מ (בז) סליג לפקלה רק
 אגוז נ"ז צ"ג נמו^ט
 (כט) גדרני לרוי מטה עליו גרכט^ט, וכדר נמזהר לכל מי (ל) קולגה ולחבה שרי מלבד
 מסמיכת. וlhs תולך לדצר מזוקב^ט, ה"ז פקוד לסתמו. יי"ה lhs מלהס רוה נילך לדין,
 ולהתו נלה ומטעול מוק עונה למם, (לא) לרייך לאממ אין: יא. יאשה שיש לה וסת
 לימיים בלבד, (לב) והגיע שעט וסתה, אסור לבא עליה (ל) עד שישאלנה^ט.
 יי"ז אין לה וסת, יום ל' לראייתה הווי בהגיע שעט וסתה. יי"ז אמן שהתה
 אחר הוסת שייעור שתספר ותתבול, (לד) בא עליה (לה) ואין צריך
 (לו) לשאול^ט: יב. היה לה וסת לימיים (לו) ולוסת מוסותות הגוף, כגון
 קפיצה^ט וכיווץ בה, כיוון שהוסת תלויה במעשה, אימור לא קפיצה (לה) ולא
 ראתה, (לט) אבל חוששת לעונה בגיןותה שהיא ל' יום:

מאיר הדעה

לגומיינו יננה, וקסו נטה על סיטה, הולח מילא ערלה כ"כ סיטענות
 לאשען סיטה טוטולה (ט"ז). (לה) ואין צריך לשאול -
 פקילו lhs גמilia לדושה ננטול מעממתה (ט"ז). (לו) לשאול
 - סיינו כתמי ידע lhs לא מהמה, הולח מילא ערלה, ולחבי רלהה.
 עד שטחלה lhs נטול (ט"ז). יב (לו) ולוסת מוסותות
 הגוף ובו' וביז'ב - סיינו דוקה וסת המתלי גמעטה, גנון שחולכת
 טום ווועז^ט, דהמזר לה' הולח נטה ערלה ולמה. הולח זוקם בגוף
 הולח מילוי כפיכון וועיטות^ט, מיטען נטה סוקם נומו (ט"ז
 נפמ"ט). ויס וווען שץ נס זוקם בגוף קצ' מילוי, גנון
 lhs פיקסה ורלהה גנו' ר'ם אלן סטלין, סיינו צלחתה גנו' מ'ה
 צפיפיסקה הולח נט' גנו' רלהה מדיס ליאופיס, הולח קבנאה פפסק כל
 ר'ם, וו'ג' ה' שענבר ר'ם הילימור לה' פיקסה וו'ג' רלהה (חו"ד
 נפמ"ט). (לה) ווא ראותה - ואון נילך נטומלה, הולח הולח
 שאטטה צערו אטמול לנטול ווועטול (ט"ז). (לט) אבל חוששת
 ובו' - וקסו נטה ערלה מהר תעינס צויניה עד ציטעלגא, וו'
 צצאטמה צערו אטמול לנטול ווועטול (ט"ז). lhs טה וקמה להו מה
 קפיליה צצטלגום כל כ"ה יוס, יכול נטח צערו אטמול ווועטול
 מיטס כ"ה, ואון נילך נט' גנו' מיטס טענאה ציעו'ת (ט'ג' לע"ה).

באיור הדעה

סוח' אורות א). והה בעונה בגיןותה אין להקל. אמנים בעונה או רזוע
 אפשר להקל לשמש גם בלילה אך לא בלילה שלפני עונה
 בגיןות ובודוק היבט קודם תשמש וgem בח奸 עצמה אם לא
 החtileו ההרגשות שרגילותות להופיע לפני וסתה (שיורי שב"ל
 סק"ב). ויש מקרים בכליה אף בלילה שלפני עונה בגיןות (חו'ט שני
 ס' ק' צב ס' ק' א' אותן ח). והוא עוד להלן ס' ק' צב ס' א' אותן א'.
 מ'ו) ויא דרך לא בתבול, כי בודאי לא ישילוט ביצרו ויעבור
 איסור (ערוה"ש סמ"ג). מ'ו) החת"ס לשיטותו דחוב פרישה
 סמוך לוסתה הוא מדאורייתא (כמוהה לעלי סעיף ב ס' ק' ג).
 מ'ו) זה תליי בכל אחד לפוי מה שהוא, דיש חש שיבא לידי
 הח"ל, וגם שמא מתוקך יבא לידי תשמש גופא (שיורי שב"ל
 בש"ק ס' ק' כ'ז), ועי' לעיל הערכה י. מ'ט) דין וסת אכילה שום
 וכדומה נתבאר להלן ס' קפט סכ"ג. ג) דין וסת הפיהוקים

נפמ"ט), ופקילו צעילת מואס כל כליה, קולו^ט (נו"ג' נפמ"ט).
 וו'ג' דפקילו lhs נטולו יולח נטה, וס' גס ליל טגיליה, מ'מ
 הסוליס לנטט צעימת וטמס (חט'ק נפמ"ט). ומ'מ ק' נטול
 נטממת, מומלת ננטול צעימת וטמא, הולח מל' נילך צב, כוון
 לכל מיי קולגה שרי, וטול מיי קולגה נמי מואס כן (גבעם
 שולח נפמ"ט^ט). (בז) חמיחיר - וויכל דלפקיל שט האהמי
 ולמנוע גולח מליך נילך סקון נטמא, כדי גולח ניקס עטמו
 נפק (פוקה צצלאים נפמ"ט). (כח) של'א ד' פקדה - וו'ג'
 דלפקיל נטוקה צמסמיכת מדיין וו'ג' וו'ג' חומלה^ט (חט'ק נפמ"ט).
 (כט) בדרכי ריצוי - סיינו צמ'ג נט' (ט"ז). (לו) קורבה
 ואהבה שרי - הולח מיצוק ונטוק שרי, וכן נטמאיל נט'ג' (ט"ז).
 (לו) צריך לדמתן - הולח lhs תולך נילך מואס, אין
 נילך נטמאין, וו'ג' נטול קרטום, lhs תולך נילך גודל נילך דלון
 נילך נטמאין (ט"ז). יא (לב) והגיע שעט וסתה - הולח
 קודס צעם וטמא גולח נטול (ט"ז). (לו) נט' שיטאשאנה
 ופקילו ס'ה ערלה וטונגה האל, מל' דוקה צצטלגום
 ומ'ו'ג' מפיה שאה טוטולה (חו'ד נפמ"ט). (لد) בא צ'וויה
 - מג' קטוע דט' ערלה גן lhs טה וו'ג' יטנא, וט'ו'ג' לה'

ט) ובוסת שאינו קבוע, יל"ע אם להחמיר שלא לפקד בתשmiss,
 עיין בה"ש סקע"א שנשור בע"ז, ובוחוט שני (סק"ט) את א)
 כתוב להחמיר אף בוסת שאינו קבוע. מא) גנון שהולך למלוד
 תורה, או לאסוך כספר לישיבה (חו'ט שני ס' ק' יט א'ות א'). אבל
 היוצא לאזרך פרנסה, לא חשב צוריך מצואה (חו'ט שני שם ושיעורי
 שב"ל ס' ק' א'). מב) ואם עבר וסת שאינו קבוע, מורתת בלא
 שאלה (חו'ד חיזושים ס' ק' לא). מ'ג) בונגנו שהמציאות
 שהרבה ונשים לא טובלות כשאין הכל בעיר, ואף אין מונס ד'
 נקיים, אין להן חזקת טהרה, ואסוך להקל (ערוה"ש סע', דרכ'ה'
 סקס'ד בשם באור מים ושיעורי שב"ל ס' ק' ה). מ'ד) דין
 וסת הקפיצות נתבאר להלן ס' קפט ס' יז. מ'ה) וכן עיקר ללחם
 ושמלה סקכ"ט, פרדים רמנונים בש"ק סקכ"ז, דרכ'ת סקמ"ז, ש"ת
 שב"ל ח'ג ס' ק' קוב וחו'ג ס' צט א'ות יב, קנה בשם ח'ג ס' נח

סימן קפה

**דין אשה שאמרה טמאה אני ואחר כך אמרה טהורה אני,
ובו ד' סעיפים:**

א. ^๖האשה שהיा בחזקת טמאה, אסור לו לבא עליה^๗ עד שתאמר לו
(א) טבלתי^๘. **peg:** (ב) וממהר שעתלו יmis שאלפאל לה למנות ולטבול (ג) נלהמת.
ג הפילו רומה גדים מלוכלcis זלם, נלהמת לומר צוק נזmiss עכלמי, לו נמעקמי נזפול
וכדומה זו: **ב.** ^๒אם הוחזקה נדה בשכנותיה, שראויה לובשת בגדים
המיוחדים לימי נדותה^๙, חשבה (ד) כודאי טמאה: ג. ^๗אמירה לבעה
טהماء אני^{๑๐}, ואחר כך אמרה (ה) טהורה אני, (ו) אינה נאמנת. ^๙הס קוח למחל
כלי לטבול^{๑๑}. ואם נתנה אמתלא לדבריה, 'כגון שאומרת שלא אמרה לו כן
תחולת אלא מפני שהיא בה כה לשבול תשמש', או טענה אחרת (ז) כיוצאה

צין הרעה
ה. נס י' ג' ע"ג.
ג. לר' ז' כמהות
פ"ז ק"י ט.
ג. קידושן פ' ע"ה,
וכמאות עג' ע"ה.
ד. כמהות נג' ע"ה.
פ. לר' יומס
נמי י' מ"ז י"כ
ע"ג. ו. יוטלני
כמהות פ"ז ס"ה.
רמ"ס נ"ס
דילה פ"ל ק"ג.

מיאור הרעה

א (א) טבלתי - והפילו סוכם מילא, לג מס'י, עד שמלחה לו
_nfiliot עגממי¹² (מו"ד זפמ"ס). **(ב)** ומאהר שעברו ימים -
לנפוקי לו יידע זודאי כל עגמם סימים. מילא כהלווע יודע, קומן
עליה, דכתיז "ספלת לא" - נעהם (ז'ז'). והפילו לו יט קומן
קדימה ספללה ממנה כל עגלה, עג'ו כל עג'ו ספללה עגלה וטל
הומלה ספללה נלהמת נבר, וכמן לו זילן כל עג'ו מפקיק
מלדיים עד יוס ו' ממילגת להגמיה, ומלהי חמישת ימים ריל אנטול
ו' נקיים, ופוגלן, מלהר לשין אנטפקיק למס מלהי ממסים
סלי ו' נלהמת (ט'ז). **(ג)** נאמנת - נטה ספללה מה עגלה

ביואר הרעה

לכו"ע, וכ"ש אם שואל אורה אם טבלה ומהנהנת בראשה, אבל
סימן שלילי בגין שאין שלא להניח היכר בינויהם, לא מהני (חווט
שנ', ובדה"ש). **ז** וזה אם אמרות טהורה אני (דרכ"ת
ס'ק ז). וכן אם מרומות לו ומי שברור מותכו טבלה (חווט
שנ' ס'ק א'ות ג). **ח** ובבעל השובה שאשתו עדיין לא
זהורה בתשובה, אם בטוח הוא שאינה משקרת ונאמנת היא
aczlon, יכול לסמן על בדיקותיה וטבלתה (שיעור שבח"ל
ס' קצ' ס'ק א). **ט** ואם אמרות את שם האשאה
שעמדו אצלם בשעת טבילה, נאמנת (דרכ"ת ס'ק ה בשם
חווט דעה). ובו מניינו שתשלום המקווה מועט, וגם אפשר שלא
מחיבים את האשאה לשלים, אין סיבה להוש. **ו** ולענין
אם נתנת אמתלא לדבריה, ראה להלן סעיף ג. **יא** אם ניכר
הומרת הענין] (פרדס ומונחים בש"ך ס'ק ב), או אם ניכר
לבולה נאמנת (ערוה"ש ס"ז). ולענין ברכת הטבילה, אם
ירדעת שבאמת היא טהורה, י"א שתברך (שווית ר' ב' פעלים ח"א
ס' ל'), י"א שלא תברך (חווט שני עמי סה אותן בבדה"ש
ס'ק יח).

וכו' נהבר או להלן ס'י קפט סי"ט. **א** וה"ה שאסור בחיבור
ונישוק, ואפילו בנגיעה עולם, עד שה Amar לו טבלתי (חווט שני
ס'ק א'ות ג, בדה"ש). **ב** ואף אם אמרה לבעה שהולכת
לטבול, ושבה לבייתה, לא אמרין מסתמא טבלה, דיתכן שהיתה
איו' סיבה שלא טבלה (חווט שני ס'ק א'ות ב). **ג** כמובא
לקמן ס'י קצה ס'ח שראי לאשה שתיחיד בגדים לימי נדותה,
ואף בזמננו שרוב הנשים לא נהגו ליחס בגדים לימי נדותה,
שייך שתתחזק שהיא טמאה בדריכים אחרים, כגון אורה
לפני השכנות סיפוריו דברים המוכיחים לפניים שהיא טמאה,
ונתחזק כן בלילה (תבאות שור ס'י א' ס'ק כט ובדה"ש ס'ק
יב). **ד** מסתבר דה"ה כשאורה שהיא בעונת וסתה, ואח"כ
חוותה בה (חווט שני עמי סה ג, בדה"ש ס'ק ט), ופשוט
דברוון שהבעל אינו ידע. **ה** הינו כשייעזר מן שיאמר
"שלום עלייך רבי" (מ"א או"ח ס' ר' ס'ק ד). **ו** ויש
מקולים בכאה שכוכבת אצל, דהיינו שהכינה עצמה לטבילה,
סגי באה שמרמות לו (לחם וشملה, ערוה"ש ס"ז, שיעורי
שבה"ל ס'ק ב, עי"ש דהרוצה להחמיר ראש). ואם סיכמו
בניהם על סימן, כגון שתושיט לו חפץ מידו לידה וכדומה,
והוא מכיר שעושה כן בכונה כדי להודיעו שהיא טהורה, מהני

הלוות נדה סימן קפה

ט

בזה, (ח) נאמנת^(ט). **סנה:** ומכל מקום מי שרואה על עמו סלה להלמיין לא, מלהם מסידות כו^(י), מ' ט' מ' מאה ויל' כי כב. מ' פור נכס וטכנית הוליה צמיקה מהר כך, (ו) רק שמי צהה וטוכנת הול צעה וטוח יודע ומכל שמה שלמה טמהה לוי, עצמה ממנה קטעה שפייה לו עמה, ולדומת זהה. **יאבל אם ראהו** (יא) לובשת בגדים המיחדים לימי נדotta, ואחר כך אמרה טהורה אני, אף על פי (יב) שנתנה אמתלא לדבריה, (יב) אינה נאמנת. **המלח:** פלוני מס טאל לי כס, ומכס הווער שמי מתקלה, (יד) סחיכס (טו) נלמן, ומלה טיה: ד. **היה משמש עם הטהורה ואמרה לו** (טו) נתמאת, ופירש מיד, חייב כרת, שיציאתו הנאה לו כביאתו. **כיצד** יעשה, נועץ צפנני רגליו בארץ, ושוהה בלא דישה^(ז) עד שימוש האבר, ופורש באבר מת. **סנה:** **וימלך פה וימת על העצילה צעה** לדו. ולו יסמנך עלייה, רק יסמן על גליו וידייו, צלה יגנה ממינה. (ו) ומכ פירש ממינה צקצוי וצוגג, צלה

מואר הדעה

(ט'). **ויל' צהה** מהרה צפי רAVIS נלמן^(ט) (מולת הצלמים, פט' זט' צט' צ). (יב) **שנתגה אמתלא ובו** - נלמן לא גלהה ערמלה גלה געלן קודס שחמייק עטמה נלמן, נלמן (ט'). (יג) **אינה נאמנת** - מיאו לא ט' ילה לאגע למועלת זאלריה הול צהה ע"ז ליפת נדי נזום, וכן כנגן שלמה טהראס מטה צהה נדה, נלמן^(ט) (ט'). (יד) **החכם נאמן** - דוקה חכם ערמו, הול ט' נלמן (ט'). (טו) **נאמן** - דוקה לנוון איסוקה, הול לנוון ממון לאטקיי כמותה, לחן האכס נלמן ייר מכך שע"ז (ט'). (ט) **נתמאת** - דוקה כטומאות דס, הול ערמלה שמוגחת צבירות שאה דס, הול הול ערמלה מגחתה היל, חיין לפלוט בולך מם, דלמייר לרגת שמך ערמלה מגחתה היל, חיין לפלוט בולך מם, ויכלו צהען טוח' צ. (ט') **הס** ערמלה צעינה וסמה [קזען] פלוי צבוגן, ויכלו צהען טוח' צ. **תשובה** - מלה מרגחת דס, הול ערמלה שמוגחת צבירות שאה דס, הול ערמלה מגחתה היל, חיין לפלוט בולך מם, (ט'ו) ז' תשובה - מלה מרגחת דס, הול ערמלה שמוגחת צבירות שאה דס, הול ערמלה מגחתה היל, חיין לפלוט בולך מם, (ט'ו) ז' תשובה - ואם פירש - נלמן לא שאליגת צהעלעט מפייה, הול גן זיין לפלוט למליה סעטמלה, ויליכס לאויאן סלטמאלל מפייה, הול גן זיין לפלוט ממנה מיד עד שמלה סלטמאלל (ט'). (יא) **LOBשת בגדים** - וווע סלן הול מס כבוי לנט צהה ערמלה, גן מאגי למ' כה מלמן

ביואר הדעה

אינה נאמנת (תורת השלמים ס'ק ו' בשם שו"ת מהרי"ק סי' פז, ועיין פט' ש' ס'ק ג). וכן לדעת הט"ז הל' שהיתה סי' א ס'ק כב אמרתלא מהני ריך על דיבורם לא על מעשים. (יח) שאר האחרונים חולקים על החוו"ד, וסוברים דרכ' באמרה מרגשת אני, חייב לפירוש באבר מות (פלתי סי' קפוג ס'ק א, שמלה סי' קפה ס'ק ג, ופודס ודמנים סוטסי קפה). (יט) ויש חולקים וסוברים שיש לפירוש מיד, אך א"כ יש חשש להוציא"ל דיש לדון שמות להשר עד שימוש האבר (פרדרס רמנינס סוטסי קפה, ערוה"ש סע' לב, שיעורי שבה"ל ס'ק א, ועיין בדחה"ש בביורוים ד"ה ואמרה לנו, דהשהיה עצמה לא חשוב באיה. ואם הוא עונת וסת שאינו קבוע, אף החוו"ד מודה שאין צורך לפירוש באבר מות, כדמות בחוו"ד סי' קפת ס'ק כו).

(יב) אמן אם היה החזקה טמאה, אינה נאמנת אף אם לא, וכגון אם היה בו נקיים ואורה לא טבלתי, וא"כ אמרה טבלתי ונחותה אמרתלא, אינה נאמנת, ויש מקילים (בדה"ש ס'ק כו, עיי' יש בכיוורים). (יג) וא"כ צדקה ז' נקיים וטבילה, אך לא תברך על הטבילה (דרך'ה בשם שו"ת פני לוי סי' א). וכותב בשורה כתוב ספר סי' פז דהיכא שהאמתלא טובה, אין להחמיר אף ממידת חסידות. (יד) הינו הולכה וחזרה. (טו) אמן נראה שאם מוכיחה לו להדייה שהיתה כאן טעונה, נאמנה (חווט שני ס'ק ד). (טו) וכן פסק החכם"א כל קט סי' ג, ואם הניתה הפקה בינה לבינו לרמז שהוא טמאה, מהני אמרתלא, כיוון שהוא מעשה קטן. ויש להסתפק אם הרחיקה את מיתתה ממתת בעליה, האם נחשב מעשה גדול (חווט שני ס'ק ז). (ו) וא"כ אף בשאי אפשר בעניין אחר,

הלוּכוֹת נְדָה סִימָן קַפּוֹ

ידע שחקור לפועל ממנה, ^ד(יח) ימונת (יט) מ' יוס, ותוין גליקין ליום לופיס, רק כל שגוע צני ימי, כגון צני וממייצי, (ב) וכלל הטעניהם חקל צין וצצ. וזה גם יכול להטענות, יפלא כל יוס זמנון שמן לדקה, כפי ערך ממון שיט לנו, כי עשיין ימן יומר קלה מעני, ושם להטמייל חמוץומו, וכל סמלצת לאוג, זכות טוח לנו, (כח) וטהטה חייה גליקס כפלה. י"ו והם צמטה (ככ) צלה צבעת וסמה, (כג) ומלהה מהל סמתמים דס, הפלינו מנהל על עד לנו, מקלי חונק, (כד) הפלינו לנו דקה מהלה, (כח) ותוין גליקס:

כפלה לנו טוח ולום ריח:

zion hadura
צ. מלומת סדרן
פ"ג ק"י ס. פ.
טו. מילדן צבאות
קי' משלן.
ה. לייב' נטול
סיטים פקצי' ב"ז
צ"ב ו ע"ה, ומג'י
מאנא פ"ז
מלוקוי צילה
ט"ז צבאס גראט' ג'
וילט'ן. ג. פ"ז
מלוקוי צילה
טללה י' ומ'.

סימן קפו

דיני בדיקת אשה בין לפני השימוש בין לאחר השימוש, ובו ה' סעיפים

א. ^האשה שיש לה (א) וסת קבוצה^א, אינה צריכה בדיקה כלל, לא לפני השימוש ולא לאחר השימוש. ואדרבה, אין לה לבדוק בפני בעלה בשעת השימוש^ב, כדי שלא יהיה לבו נוקפו. ^גוהרמב"ם ז"ל מציריך לבדוק אחר השימוש, היא بعد אחד והואبعد אחד, ולראות בהם שמא ראתה דם בשעת

מאריך הדעה

זו כס (מליר מיג'יס פטמ"ב). (כד) אפיו לא בדקה תחילה - סיוו כטיס לא וסם קזוע, וטיח צלה צבעת וסמה. חכל זה אין לה וסת, וכל דקה, חן וסם (נו"ז פטמ"ב). (כח) ואינם צדיכים בפרה - וכן חן הייעש לא פה פה מחלות, וטיח צלה צבעת שטחה, ולמאל מיהה דס צהובן טסיס ודרוי צבעת צבם, חן גליקס כפלה, והף לדמד עלה לאטיה דס, קי"ו דס צבפ' וצאלרגטה רגה, חכל צבון גליקס לא גליקס בדיקה. חוננס חקה שקווטה סנטםיטס כודן גלאזיטי כפוי לדריק. חוננס חקה שקווטה סנטםיטס סנטםיטס כודן גלאזיטי כפוי לדריק. גליקס צבעת לר'ימה, חן וס' וסת סודישס נן לצלבלה קודס צבג'ו, וטיחר נטוחזם^ג (טמ"ס פטמ"ב). (ב) ובליך התגענות ובו' - רלו' לניאוג נס צלילה צלפוי צבענית, וגס צלילה צלמאלוי (מלרכ"ל נטמ"ב). (כא) והאשה אינה צדרכה בפרה - זוקה צטמאלוי לו נטמאלוי, וכל חוננס לו פטום^ה. חן חס חוננס לו פטום, גס טול חיקם כפלה, וכ"ז חס קי"ע פטיסטה, כגון צבג'ו, ומממי (נו"ז פטמ"ב). (ככ) ש"א בשנת וסתה צבג'ו, ומממי (נו"ז פטמ"ב). (כג) ומצעה דם אחר השימוש - וט"ז חס פטיסטה, קודס צבג'ו, וטוקול צבון מלהה לנו דקה לנו צבג'ו (נו"ז פטמ"ב). (כג) ומצעה דם אחר השימוש - וט"ז חס פטיסטה, קודס צבג'ו, וטוקול צבון מלהה לנו דקה לנו צבג'ו (נו"ז פטמ"ב).

א (א) וסת קבוצה - מהם צלה וסת מועלם, היה גליקס בדיקת נגעלה (פטמ"ב).

ב'יאור הדעה

שלד שאך בשוגג באיסור דרבנן צדיך בפרה, א"כ אף בשימוש שלא בעונת וסת קבוצה בעונת הפרישה צדיך בפרה. ^א(א) לעניין אשה הנוטלת כדורים המשנים את הוסת, ע"י לקמן ס"י קפת סעיף כבאות עא. ^ב(ב) "שעת השימוש" הינו לא לפני השימוש ולא מיד אחריו (עליל ס"י קפ"ס א').

(ב) וענין משנו"ב ס"י שלד סקע"ח דתגענות ארבעים יום יכול לדחותם לימי החורף שהימים קרים. ובזמןנו שאין כח כ"כ להתעננות מלחמת חולשת הדורות, וש שאין ביכולתם לדחות התגענות בממן, יעשה חיזוק גדול בעסק התורה (חוות שני ס"ק). ^ג(ג) הינו לפירוש מיד ובابر ח. ^{בב}(בב) לפני המ"ב או"ח סוסי

הלוות נדה סימן קפו

יא

צין הדעה ג. ל"י י"ג מוגשים ס' ע"ב. ד. ר"מ"ס פ"ד מלוקוי צלה לטלה ט, וויל"ש נס פ"ט ס' א. ל"מ"ס ס' ט"ז. ג. מילומם לדען ס' יי' למ"ז.

תשמש. ולדעתו, הצעירות בודקות עצמן אף קודם תשמש². וכך גם הראות קיה עיקל, וכן נהנו: ב. אם אין לה וסת קבוע, (ב) שלוש פעמים הראונות צריכין לבדוק קודם תשמש ואחר תשמש³, הואبعد שלו והואبعد שלה, ואם הוחזקה באותו שלוש פעמים שאינה רואה דם מהמת תשמש, (ג) שוב אינה צריכה בדיקה כלל, לא לפני תשמש ולא לאחר תשמש. ⁷ולהרמב"ם והרא"ש, כל זמן שאין לה וסת צריכה היא

בדיקה לעולם, קודם תשמש ואחר תשמש, והרמב"ם מציריך שגם הבעל יבדוק עצמו אחר תשמש. סג': יולין לילין נזקן עלmons חלק כל מכם ומטעים שטעין גללה חמת, חלק מקנין עולמן כל גללה צעד, (ד) ולמהר לילין צדקה, וקס מילוי דס טמלח. קינה עולמן צעד, וצד, חלק מכם עד טזקן עולמא, סוליל (ה) יולין לא וסת: ג. אישת שאינה רואה

מאור הדעה

כלgas חמי מכם, ממיינט צו גזיקת חלק מכל מכם, הום טי נטה צחין לא ומם קזען, ניליכת ציקת ג' פעמים, וקס לא ט וסת קזען, ניליכת ציקת פעע למם (חו"ז נפמ"כ). (ד) ולחדר צריבין בדיקה - וו"ע גניין טזקיק שקורות מכם, הום ניליכת נזקן וללהוטו גללה, או ייליכת ג' כ' לטמןן מללהוטו עד סטוקו⁴ (טזקון מלטה גפמ"כ). (ה) ואין לה וסת - ומוגלתם שטזקון דמי תנייה ניליכת צדקה, הום לחן לא וסת⁵ (טזקון פטומ"כ). (ו) מיל"ס פטומ"ס נפמ"כ, וללהוט פטוט לד"ס לא מיליק⁶ (פמ"כ).

ב (ב) שלוש פעימות הראונות - יולין לחן לילין ניליכין נזקן כל, הום לפני מכם ולס' וממי, וכן עמל נס"כ (ס"ג). וו"ח נזקון נסנו לאקל לחן לא לממי, הום גללו סכי לחן לאקל נס פס' אמרנגי ולמי"ה, וס' ניליכת ציקק שעולם⁷ (טזקון נפמ"כ). וו"ח ס' סטוקון ניליכת צדקה, סיינו צדקם מוליס ולדקם, הום מל מקרים ניליכת ולבאותם צעד על וגפה מען, וכקיעת יולין צבעם קילא סוכגת (חו"ז נפמ"כ). (ג) שוב אינה צריכה בדיקה - וקס לולמה פטוט למם גללו מכם, פליו

ביואר הדעה

שמסלקת דמים, כגון מעוברת וממנקה, לא מהני. ומעוברת אף בג' חרדים ורשותם, בזמננו שטזקון דמים, לא מהני אם בדקה. ומינקת שבודקה קודם שראתה וסת, לא מהני, ואף אחר שראתה וסת, אף שחוששים-sama תראה, מ"מ יש להחמיר שלא בדקה אם בדקה (שיעורי שבה"ל ס"ק"ד, וראה עוד להלן ס"ק"ה). ג' בדיקות אלו אין צריכות להיות רצופות, ומסתבר דמהני אפילו ג' פ' בלילה אחת. אישת שלא בדקה עצמה, וכבר היו ביאות רבות שלא ואתה, י"א דחשייב בבדיקה עצמה שאינה רואה מהמת תשמש (שיעורי שבה"ל ס"ק"ג), וו"א שאף אם עברו שנים רבות, עליה לבדוק מיד נשודעה לה הלהה זו (חות שני ס"ק"ה ג' אותו יג). אישת שנישאת שנית, אינה צריכה לעשות שוב ג' בדיקות בבעל שני (חות שני שם אות ט). וו' יש מקרים בדיקות בבעל שני (חות שני שם אות ט). (ז) ואפשרו לעין בעד קודם התשמש (חו"ז), וו"א שצרכיה לעין בעד קודם התשמש (לחם ושמלה), ומיוחה בليل שבת אם אין אוור בביתו, ולא מקור מים חיטים. בדקה, אל בטל מצות עונה ממש זה, ומ"מ אם יודע מראש שלא וועל לבדו, כדי לבדוק קודם הלילה (שיעורי שבה"ל ס"ק"יא). ז' ואפילו תוך ג' הודיעים וראשונים של עבורה אין להחמיר לבדוק, וסגי עכ"פ בקיומו (שיעורי שבה"ל ס"ק"ב). (ח) ואם אינה מניקה בפועל, אף דעתיך הדין נהשכת מסלקת דמים, מ"מ המזיאות בזמננו שבשלב מסוימים חזרות לראות באוקן לא מסודר, ולפיקח יש לדונה כאשר אין לה וסת, וצריכה בדיקה קודם תשמש. ובפרט אחרי הפללה מצוי כגוראה אחריו וכן נצר באוקן בלתי קבוע (שיעורי שבה"ל ס"ק"ב).

ג) ולמעשה אף בני ספרד הנהוגים כמו חבר אי"ץ בדיקה, בין קודם תשמש ובין אחריו (שיעוריו שבה"ל ס' קפ"ד ס"א ס' ק' ווטלי טוחר פ"יב). וראה עוד לעיל ס' קפ"ד ס"א. (ד) זמן הבדיקה קודם תשמש הוא להחילה בחזי שעה הסמכה לשמש, ומ"מ ודאי דכל שטומך טפי עדיף, והבדיקה אחר השמש תהא מייד אחר התשמש, ובדריעב מתני תוך חזי שעה (שיעוריו שבה"ל ס"ק"ה). (ה) י"א שכן עיקר כדעת הרמב"ם והרא"ש (ט"ז ל�מן ס' קפ"ט ס"ק"ה, ועי' שו"ע הרב ס"ק"ז דראוי לבעל נפש להחמיר כן). אולם למעשה יש להורות שבג' ראו הראשונות יבדקו קודם ואחריו תשמש, ואחריו ג' פ' טוב שתבדוק קודם תשמש ביום בהם רגילה לראות, ואם קשה לה תעשה עכ"פ קינות, ואחר השמש אין חיבור דרך חומרה ומדין כל היד המרבה לבדוק באשה משוכחה (שיעוריו שבה"ל בש"ז ס"ק"א), וו"א דראוי להחמיר לבדוק ג' פ' וסגי בקינות ולהשאות העד על גופה מעט, אך לא בשכיבה (אג"מ יו"ד ח"ב ס' עה), וי"א דאיין צריך לבדוק כלל קודם ואחריו תשמש, אף באשה שאין לה וסת קבוע (הארש"ז אויערבך הבא באוצרות הטהרה עמי' תחכ). בדיקות אלו יש לעשותן Dokא ביום שלולוה לראות בהם, לפיקח אם יש ימים שלולות אינה רואה בהם, כגון שלולות אינה רואה קודם כ"ח יום וכדומה, לא מהニア בדיקה ביום אחד (ה' חת"ס, וראה גם להלן סעיף ג'), ובדריעב אם בדקה ביום אחד, י"א שלא מהני הבדיקות כלל (חות שני ס"ק ג' אותן ח), וי"א שבדריעב מהני. אבל אם בדקה בזמן

הלוות נדה סימן קפו

בפחות מיום אחד טבילה^๔, אבל לאחר י"ד ימים אין לה קבוע, עד שתבדוק بعد שלו, מתוך שנאמנת על שלה, נאמנת על שלו : ה. **ו** אם ראתה דם מהמת תשמש שלישי פעומים רצופים, אסורה לשמש לעולם עם אותו בעל, ויתברר בסימן שאחר זה :

סימן קפו

דיני אשה הרואה דם מהמת תשמש, וכו' י"ד סעיפים :

zion haRava	ג. למ"ס פ"ז
י"ד יום	דינה כדין אשה שיש לה וסת : ד.
מלוקתי	ר' יונה
ס"ג.	מ. ט"מ
אלצ"ה	מכמי
ס"ג.	ט. נדא
ס"ג.	ג. פ"ג
לט ק"ה	לט ע"ה,
קפל האמונה כי	קפל האמונה כי
ק', ולכ"ד דעתך	ק', ולכ"ד דעתך
גנפ	שער
ספנילא	קי ג
ס"ה.	ג. פ"ג
וקפל האמונה צפ.	וקפל האמונה צפ.

א. אשה שראתה דם מהמת תשמש, **א)** מיד בכדי שתושיט ידה לחתת הכר או לחתת הכסת ותתול עד לבדוק בו, ותקנה עצמה, **ב)** משמשת ג' פעומים. אם בכלל ג' פעומים **ד)** ראתה דם, וכל שכן אם מילא ג' פעומים לסת **ה)** על עד צלו, **ו)** אסורה לשמש **ו)** עם בעל זה, אלא תtagרש

מאריך הדעה

(ד) ראתה דם - וטהרה נלמגנת צלומהה ג' פעומים לא טהור נגעלה מיקף מלאה ג' למלאה. נלמ' לא למלאה לו רק צויס צלומהה האסמים ימכן צליפה נלמגנת, ועכ"פ נפעם צלימת ולו' חיש נלמגנת הלגין רק לא למלאה מילא, שכן ציוו צלען נלען לדוקה לא טעד צלעם מעטס (צ"ג יין צפמ"ב). (ח) נל' עד ש"ז - ליזא הפליא מילאה ומולגן חלק סמסמת מיקרי ווולה ממעמת מטמים, הפליא מילאה ומולגן חלק סמסמת מיקרי ווולה ממעמת מטמים, צוין קיטול ולו' צעתם מטמים (צ"ז). ואינו דוקה נעד שקמם צו חלק מטמים, נלמ' הולג' נמלה צבגדו, סי' סטול כלב על צבגד הפליא צבגדה (פ"ס מילוי צפמ"ב). והפליא מילאה נמלה גס צבגד צלעל סל' מטמים (צ"ז ומו"י), ויל' עוז ג' ס' מלצע צעילם סלולקונס^๕ אשרה (קד"ט צפמ"ב). (ו) אסורה לשמש - חלק צלטלומהה מהמת מטמים ג' ס' ס' וסת קבוץ, והה' כ' צפמ"ב. (ז) אסורה לשמש בעד זה - נלמ' לא למלאה, ג' ס' צבגדה נלה פטומים ג' ס' צבגד כלב, והה' כ' ס' מטחים נמלה לס סימן למטמים, סי' סטול פטומים יוצפ' (מו"ל צפמ"ב).

באיור הדעה

בדעה הראשונה (פלחי ס"ק ב, ס"ט ס"ק ב, וחכמ"א כלל קי ס"א). ואף אם לא בדקה קודם התשמש, חשיב קראייה מהמת תשמש (כן דעת רוב הפוסקים, עיין שיעורי שב"ל בט"ז ס"ק א). ולענין אופן ההגהה אחורי שראתה פעם את מהמת תשמש, ראה להלן סעיף י. ובו מגנו שאפשר לעורך בדיקת רפהיאית לבור סכת הדבר, אםaira לאשה שראתה מהמת תשמש, עליה להתייעץ מיד עם מורה הרואה מובהק כדי שירוחה לה כיצד להרגו החוט שני בקיורו שבסוף הספר פ"ט ה"א). **ב)** אמן הרבה אחרונים חולקים וסוברים שלא ניתן בדיקת רפהיאית ישראל אותה, בדחה"ש ביאורים ד"ה רצופים. **ג)** אך אם נמצא בגבורו מכון נגד האבר, הוא בקינה (בית מאיר סי' קצ סע' ל').

(ט) היו שברשותם זמן ארוך לא ראתה ביום אחד, אבל לא סגי שלא ראתה בהם ג' פעומים. ומ"מ אפשר אם ראתה ביום אחד פעם או פעומים אמרין מקרה הוא, ועדיין חיש בימים שאינה רואה בהם (חוות שני ס"ק ד אות ב). ויל' דangi שלא ראתה בהם ג' פעומים האחרונות, ואם שוב ראתה פעם אחד פחות מיום יום, כגון שראתה אחר י"ד יום, אינה יכולה להקל אלא עד יום י"ב, עד שעיברו ג' פ' שלא תראה פחות מיום יום (בדה"ש ס"ק כד). **ו)** אמן אם עברו גם הימים שרגילה לראות בהם, ולא ראתה, דינה כאשר שאין לה וסת קבוע, וצריכה בדיקות להشمיש כדי להוציא מהשושן רואה מהמת תשמש כנ"ל בסעיף ב, ומ"מ ג' חודשים וראשונים של מעוברת, יש להקל בזה (שיעור שבה"ל ס"ק ה). **א)** ולמעשה נקטו הפוסקים

הלוות נדה סימן קפו

יג

(ח) ותנסה לאחר. נשאת לאחר, וראתה דם מהמת תשמש ג' פעמים רצופים, אסורה לשמש גם עם אותו בעל, אלא התגרש ותנסה לשישי. ואם גם עם השלישי ראתה דם מהמת תשמש ג' פעמים רצופים, לא תנsha לאחר אלא אסורה לכל (ט) עד שתבדוק. **שgas:** ⁷ יוס ממליס שלון לנו קילין היוז מקלי מממת מצמיט, כי לנו קילין בטעור קDECL, ולכן ג' פעמים כמו נמצמיט ⁷ מקלי לדין מממת מצמיט, (ו) ונקלת על צעלה. יומלו ג' פעמים ליליכ לסייע לופיס, אבל הם ניyo וופיס הם נקלת על צעלה. וזה חילוק דין הם לרמתה ג' פעמים מיד שנטהה, וכן נמקלקלתحمل כר וילמה ג' פעמים. וכל זה הם מיילי אבל כלתתם ממוקם למצמיט, אבל הם ניyo לרמתה ממוקם למצמיט, הם נקלת על צעלה. (יא) ומומלת לו להחל טהלה ממש ווינה כמו שלון לה וכות: **ב.** ⁸ (יב) כיצד בודקת, (יב) גוטלת שפורתה (פירוש קנה חלול של עופרת) (יד) של אבר, ופה רצוף לתוכה, ונותנת בתוכה מכחול ובראשו מוך, ומכנסת אותו באותו מקום (טו) עד מקום שהשמש דש, נמצא בידוע שהוא מן המקור,

מאייר הדעה

ב (יב) כיצד בודקת - נלקם שפטולם גייכא לא יות דוקין צלע פימי עיזור וגקה, והם דקק כיימ עיזור וגקה, מאיי לסתמיה פימי עיזור וגקה, אבל הם נטול גקה (חו"ד נפת"ב). ונלה באל נגען או (חו"ד נפת"ב). **ג** (יג) גוטלת דקק צימי עיזור, מאיי אף לימי גנקה (פת"ב). (יג) גוטלת שפורתה - אם לנשות שפטולם בטעור הזכ בינוי (מצחט ציינין נפת"ב). (יד) **ד** אשר אבר - סול דקק צלע נז עץ, ו/or דגס נרול ה, שמקלט (ב"ז), וגדיעזד הם דקק צלע נז ולן מיהה דס כל, מנא, ומ"מ הם נזהה דס צליי שפטולם, והוא מוקלט צה מוכית שאלת שפטולם עד עטה סול מלהדרים, והוא מוקלט צה רקולות גטמותה ונקה צמניה דס צליי שפטולם, לדיחסן טה עטה נקליטה שפטולם, ולפיק דינא כדי צלה מיהה דס כל נז (פת"ב). (טו) **ה** עד מקום שהשמש דש - מונת חינה גויכא להזק שפטולם ומחייב למסק נז ודוקן, אבל מונת עד מקום שפטולם יולך ומחייב לפי הומד בעלה שאגיע עד מוקס נז וטלחה עטמא נלהמת עז ו/or (ב"ז). ומיהילא מונת שפטולם עד מוקס ציהו יכול, ומ"כ מילא מונת גויכא להזק שפטולם, ודוממת קומו עד שבעג שמן נז ו/or קרטס (חו"ה שפטולם נפת"ב), ואלה אידי סטייה מולייה, ע"י שפטולם ג'ס ו/or מלהה מה"כ (חו"ד נפת"ב).

באיור הדעה

ג' ⁹ פדראות בשפע, דם לא כן אولي מקרה הוא. ¹⁰ ובערוה"ש סט"ו החמיר בזה. (ח) כמו כן אפילו ראתה רך פעם אחת בלבד תשמש מופלג מהמתיש, צריכה מעבה בדיקה אחר מתיש, מבואר לעיל ס"ק קפ"ד ס"ק ג. ואם ראתה בלבד טבילה, עין להן סעיף. ט. כל זה לא מזאה דם בציגי השפורת, מהני אף לשאר ימים (נו"ב"י בפתח"ש לעיל ס"ק ח). (ט) בזמננו יש סוג חומרים טובים יותר, כפלסטייך וכדומה, שהם חלקים ואינס סורטים (שיעור שבה"ל ס"ק א).

(נו"י נפת"ב), ו/or לדקלה לפיו צימי עיזור וגקה, וכן הם שפטולם ג' פעמים מממת מצמיט צימי עיזור וגקה, מטולו לעולם נגען או (חו"ד נפת"ב). **ו** (ו) לדמי קלט מטולו מומת צימי עיזור צלה, והם הם מלהה נאסר, פומלא נצעלה מה מה"כ (קד"ט נפת"ב). **ז** (ז) הם לרמתה ג' פעמים קודס שאוכר עוגלה, ופעס צלחתהحمل טומך עוגלה, כי לרמתם מטומם מצמיט (ס"מ נפת"ב). **ז** (ז) גוטלת שפטולם ומלהות ומין רכ, ומתקילו לנוות מטומם, ומרגמת געל שפקקה מליחות ומין רכ, ומתקילו לנוות מטומם, ומרגמת געל וכלה, חינה נקלת נגען. מונת קטה צלחתה ג' פ' מממת מצמיט, ולח"כ ס"ק קיינה, ה' קולא (ס"ז עזק נפת"ב), ו/or מילדייס נקלת (קד"ט נפת"ב). (ח) ותנסה לאחר - מונת מה לרמתה צפע דם, אין נטמייה לנכתה מהה, והואיל אף הם רק צפנס אתלחתה לרמתה שפטולם (נו"ז נפת"ב). (ט) עד שתבדוק - פירוש, נגידיק שפטולם זאכלת נפת"ב (ע"ז). (ו) וגדרה ע"ז בעלה - סייל שפטולם כנ נכתה לאט, ג' עז או מומין מממת צלון לנו קילין נקלת על נל עזולס (ב"ז). (יא) ומזרת ל- ז- ומ"מ הם לרמתה ג' פעמים נבל מטומם מופלג מטומם, ה' קולא מעבה נטמת צי שפטולם ציללה מה, מזוז עזקה, קסמו נס, עד שטער ג' פעמים, ע"י שפטולם ג'ס ו/or מלהה מה"כ (חו"ד נפת"ב).

(ד) נחלקו הפסוקים מהו שיעור 'סמן לתחמייש', י"א שהוא כחבי שעיה (מקור חיים ס"י קפ"ד ס"ק יב), ו/or שהוא שיעור הילך כ"ב אמה (פרי דעה על הש"ך ס"ק ז). ולמעשה אחריו שדור דקota אפשר להקל, ויישו שאלת חכם (שיעור שבב"ל ס"ק יא), ו/or לא להקל אחרי 2-3 דקות (חות שני בקיצורי שבסוף הספר פ"ט ה"א), ויש שמצדד להקל אחר כדי דילוך כ"ב אמה שהוא כרכע דקה (ברה"ש ס"ק כו). (ה) וגדיר "זקנה" לעניין זה, יתרابر בס"ק קפט סעיף כח וכט. ו) ובערוה"ש סע' לה כתוב בודק אם התזואה

הלוּכוֹת נְדָה סִימָן קַפּוֹ

יד

(טו) ואסורה, (יז) ואם לאו, (יח) בידוע שהוֹא (יט) מן הצדדין, ^(ט)(כ) ומורתה. 'הַמֶּלֶךְ' (כא) צוּנֵן הוֹא יְםָנוֹן לְכַדְּקָה זֶה: ג. ^{יְהִי רָצֶחֶת עַצְמָה} בעודה תחת הראשוֹן אחר שימושה שלש פעמים, (כב) הרשות בידה, (כג) ומורתה לו. ויש אומרים ^{שאסורה} לראשוֹן מתשמש שלישי ואילך אפִילוֹ בבדיקה. טגה: (כד) ויס נְמָנוֹן לְקַדְּלָה וְלְאַזְנוֹת לְקַדְּקָה. ^{וְלָסְכִּינִית} גער וכלה צטעת חמוץ, לכלוֹ עַלְמָה יְםָנוֹן לְכַדְּקָה צַעַל קַלְחָזָן: ד. ^{יְהִי רָצֶחֶת עַצְמָה} שמשה (כה) סְמוֹךְ (כו) לְוֹסְתָה, (כג) אֲנֵנוּ תּוֹלִין רָאִיתָה מְשׁוּם וְסַתָּה, ג. מצוות מינווניות נקוף כל' מקורי צוֹה סִי' ג צטט לי'ג'ה. יט. רמ"ס פ"ד מלוקוי צוֹה ס'כ, רמ"ז צטט נדס פ"ז כתט'ו, ולצט'ו ג' כתול'ת. ספ"ם סקל' ב'ג' צ'ג' ג' כתול'ת.

<p>מְאוֹרָה חֲדֻעָה</p> <p>מְילָה לְדַקּוֹן נְמָנוֹן לְלֹרֶךְ וְעַבָּד כְּמַדֵּת לְכָרְבִּין, גָּלָם שְׁפּוּפְלָה, וְהָסְכִּינִית מְמָנוֹן דָּס נְזִילָוּ גָּלָגָל, וְלָגָלָה, מְוֻתָּה, וְאָסְמָה דָּס גַּלְמָגָן, עַדְיָן מְולָךְ לְדַקּוֹן צְפּוּפְלָה (לְמָנוֹנָה צְמוֹהָן, קְדָמָן, מְמָקָם נְפָמָ"כְ). ג (כב) הרשות בידה - מִיסּוֹן קְדָמָן לְלֹמְדָן וְגָמָנָה עַל סְמָנוֹן, סִוְגָּה יְנִיסָּה לְאַגְּרָה כָּלְגָּעָן (צ'ג' ו'ג''). וְהָסְמָה קְדָמָן סִוְגָּה וְלָגָל מְמָנוֹן דָּס עַל לְרָכוֹן, מְוֻתָּה יְסָרָה גָּלָגָל צַיִן, וְאַסְפָּוֹתָה לְלֹמְדָן (מו"ד נְפָמָ"כְ). (כג) ומורתה לו - טִיעַוֹן קְדָמָן כָּלָל, לְגָוָעָה עַל מְמָנוֹן שְׁפּוּפְלָה, חָגָל קְדָמָן כָּלָל נְמָנוֹן צַעַל צְבָעָן - טִיעַוֹן קְדָמָקָה וְלְמָקָן (וּג'ג' נְפָמָ"כְ). (כד) וְשָׁסְמָךְ אַסְבָּרָה וּבוֹ - וְלָגָן לְוּרָיוֹם צַעַל לְמָקָה (צ'ג''), וְיַה' צְעַקְעָה נְקָלָן לְדַקּוֹן קְפִילָוּ נְגָעָלָה לְלֹמְדָן (פְּמָ"כְ). (כ'ה) סְמוֹךְ לְזָוָתָה - מִילָי צְבָעָלָה וְקָמָה נְמָן לְסָמָה, וְזָקְנָהָה צְמוֹתָה לְמָמָס בְּעוֹנָה וּסְמָקָה, גָּנוּן יְנִיםָה לְלֹרֶךְ לְעַמְּתָה קְמִילָה, וְזָקְנָהָה צְפוּפְלָה גְּרָאָה, גְּרָאָה לְמָמָס לְסָמָה (צ'ג''). וְס'ה' יְסָרָה לְהָסְמָה גְּרָאָה לְמָמָס נְמָן פִּיסְקָה, דָמְלָה צְפִיטָה, וְלָגָל צְמָמָה, חָגָל וְלְדוּמָה, וְאָסְמָה נְמָיִם פִּיסְקָה, דָמְלָה צְפִיטָה, וְלָגָל צְמָמָה מְקַבְּשָׁה לְלֹמְדָה צְפִיטָה וְמְמָסָה יְמָד (ס'ג' ע' נְפָמָ"כְ). (כ'ו) אֲנֵנוּ גְּרָאָה - וְהָסְמָךְ קְדָמָקָה, קְדָמָע' צְפָמָ"כְ. (כ'ז) אֲנֵנוּ גְּרָאָה - וְהָסְמָךְ קְדָמָקָה רְמָה צְמָה פְּעַמִּים מְמָמָס מְמָמָס מְפָלָגָה</p>	<p>צִוְן חֲדֻעָה י. לְסָכְמָה נְמוּנָה כְּבִים צ'ג' צ'ג' ו' ע'ג. ר'ז' צְנוּנָה ג' ע'ג. לְה'ס מְדָס פ'ג' ס'ג' ג'ג' צְדָעָם פְּרִילָג'ס וְשָׂוָה מְאַלְיָס פְּלִדוֹתָה קְי'ג' י'ג. מְוֹקָה נְה'ס ע'ג. י'ג. ר'ס'ז' סָס, וְאַלְמָג'ס פ'ג' מְלָקוּי בְּלָה ס'ג' סָפִים סְקָל' ב'ג' צ'ג' ג' כתול'ת</p>
---	--

<p>בִּיאָור חֲדֻעָה</p> <p>אף של מאזהה דם כלל, וכ"ד הרבה אחרונים, ונראה שיש להקל בן (בדה"ש ביאורים ד"ה ומורתה). (יז) כמו כן שי"ר שבשעה שימושה לא היה זה עונת וסתה, ואח"כ ראתה עוד פעמיים בתאריך זה בלבד חמוץ, דאגאליה מילוחה למפרע שעוזו יום וסתה (חו"ד ס'ק). (יח) ואם שימושה בעונה בינויו וראתה מהמת תשמייש, שהושתקפּון אם לחקל שאינה רואה מהמת ותשמייש (פלתי ס'ק ד וחכמ"א כל קי ס'ה), יש מחרירות שלא לתולות בעונ"ב (שות' בית שלמה ח'ב' סי' ט', שות' ברית אברהם סי' נ ס'ק ה, ובדה"ש ס'ק סג), ויש מקילם (פרדס רמנון בש' ס'ק ט, וערוה"ש ס'ג). אבל אם משמשה בעונת וסת שאינו קבוע, אינה תוליה בו (נוב"ז' תנינא סי' צג, וכן מרכח בש'ו"ט מהרש"ם ח'ב' סי' ריט ד"ה ועתה ובדה"ש ציונים ס'ק צג). יט) וכן עיקר (בדה"ש ס'ק סב).</p>	<p>יא) אמנים אם ראתה מהמת שימוש דם בשפע [באופן שמכוכח שאינו מכנה אלא מהמקורה], יש לפיקפּק אם יש לה תקנה ע"י שפּופּרת (נוב"ז בפת"ש לעיל ס'ק ו). יב) דעת הגוב"ז סי' מג וסי' מו' ובדגול מרובבה כאן, דיהיכא שלא מצאה על השופּופּרת כלל, לא מהני בבעל הרשות או השני. אמנים החזו"א (במכחבו שנודפס בראש ספר הדרושים ובאורות נד"ה) הווית להקל גם כשלא מצאה כלל. יד) וכי'כ בשות' רע"א ס'ס, וכן פסק החזו"א סי' פ'ב ס'ק ו. ו'יא שאמ מזאה דם בצדדים, טהורה לגמרי ואינה צרייה ז' נקיים (לחם ושמלה ס'ק כו, ש"ע הרוב ס'ק י'ג וערוה"ש ס'ג). ובזה"ז לא אפשר לרדרר על ידי אהות, אם רואה האחות דם מהמכה או לכ"ו ע' אינה צרייה ז' נקיים. טו) ומולzon השו"ע משמעותה ברצונה אם רוצה לבדוק, אבל הבעל אינו יכול לכופה לבודוק (פת"ש לעיל ס'ק ג). טז) אמנים דעתה הב"י להקל</p>
---	--

הלוות נדה סימן קפו

צון הדעה (ל') אלו נטה וקמה (לח) גמוכה, (לט) אף על פי שהיא יודעת קודלי שמכה מועילה דינה לא מטה וקמה. "וכן אם אין לה וסת קביעה, והו ספק אם בסוף נזהר לו מן הלאן, לו מן השידין, כי". (ט) מליין גמוכה מטה ספק פשוט, ספק מהן תלמידין לו מן מקורה, והו מנוון לו מוך מן מקום, ממשהו מן מקום, ממשהו מן מקום, חכל אם ידוע אלו מן מקום, אף על פי שיש לה מטה גמוכה, שהיא מועילה. (מא) אם אין לה וסת קביעה, (ט'א) אם אין ידועה קודלי שמכה מועילה (ט'ב) לא.

מואר הדעה

מולוקס וסוגלים דלאן לאן מעד ס"ה, והוא מילין רק גמוכה קודלי מועילה דס (ט'). ויש מלוקס, אלה רלהה דס גלן לרוגה [ס"י]. כהט [ט'], מולא גמוכה, והו רלהה גדרה עז או צבעת מהמש דליהם ספק קפוק דליהם קפוק לרוגה, והו זה גמוכה רלהה מועילה דס (ט'ז' נטה"ט). וכל זה כהמלה נלהם, חכל אם גמוכה רלהה מועילה דס (ט'ז' נטה"ט). חייו ס"ה, והוא מולא גמוכה ספק קפוק מועילה דס (ט'ז' נטה"ט). (ט'ב) וא"ב יודעת בודאי ובר' - סייע שודעתה גמוכה ודלי מועילה דס (ט'), אף על פי שהיא יודעת גמוכה. חכל אם גמוכה רלהה מועילה דס (ט'ז' נטה"ט). וגהון ות עאליה ות עאליה רלהה לטע' ו' נקייה, רפלוי אין לה וסת קביעה קפוע (ט'). וטפלו ריטה וגילה לאן גלותה גומינס צוינס צלן פלה, גוללה גמוכה (גראט גולדס נטה"ט). וטפלו כהמלה גדרה, עד שטדרל צודאי קרכ'ה זר דמייס טס'ריה מולא, עד שטדרל צודאי קרכ'ה זר דמייס טס'ריה (ט'ז'). (לח) במבתח - חכל אם ריק כהן לא צבעת מהמש, הקממה שלחווניס צהויה מולא, עד שטדרל צודאי קרכ'ה זר דמייס טס'ריה (ט'ז'). (ט'ב) אעפ"י שאינה יודעת וב' - פירוט, חכל אם יודעת כלן אם לדלה כל מולא לט'ז' (ט'ז'). חילוי מועילה דס, והו צבעת ספק קפוק קפוק, כי ממליאתו מולא דס כהה צבעת פלה, וכן אם יש לה מטה גמוכה, ומצב גמוכה הנמסה אם דס גו' צבעת כלה, מועמה דס גמוכה, ומצב גמוכה צודאי מועילה דס (ט'ז'). (ט'ז') תניין במחה מבה ספק פשוט - וכן עיקר גו' זומ'ם בט'ג' רפי גלשור וגרית גולדס נטה"ט (ט'ז'), ויש

ביואר הדעה

המכה ע"י אבר הבעל, אם יכול לגזר שיצא דם מן המכה (חו"א סי' ב' ס'ק). וידיעה זו שייכת בכמה אופנים: א] כשרופא או אחות [רויא שמים] אומרים שהמכה ודאי מוציאה דם (שו"ת הנסת יחזקאל סי' לד ופרק רמנונים בט"ז סק"ב), וראה הערכה של לעניין נאמנות הרופאים. ב] שבוחך ומצאתה חמד דם בצד אחד של העד ולא בשאר מקומות (לקמן ט"ז י"ז). ג] כשהדים בא תמיד אחר חבר, ואפי' אח' ב' יצא עור דם בלבד כאב, י"ל שהוא שאריות של הדם שייצא עם הכאב (ט"ז ס'ק). ד] כשייש לה מכחה שניות אחרות רגילות לראות ממנה דם (ט"ז ס'ק) י' והכמ"א כלל קי ס"ה. ח] צשיזא דם עט מגלה (פרדס רמנונים שם שם שו"ת פני יהושע וסדרת ס'ק י"ז). ואף אם שופעת דם, אפשר לרשותו במכה, אם דרך מכחה זו להוציא דמים מרובים (שו"ת חת"ס סי' קמ' יהודיה סי' זז הזוכר בגליון מהרשה"א ס'ק יט, וכן הוכיה החזו"א סי' פא ד"ה כתוב). לד) אמונה דעת הרבה אחרים להקל אפילוי בז' נקיים תלות במכה שודאי מוציאה דם (שו"ת חת"ס סי' קמ' ד"ה אלא, סדרת סי' קצ'ו ס'ק לד ד"ה ולהתיו, חוות"ד סי' קפו ס'ק סי' פא ד"ה כתוב). לד) אמונה דעת הרבה אחרים להקל אפילוי בז' נקיים תלות במכה שודאי מוציאה דם (שו"ת חת"ס סי' קיג' אות ז ס'ק י, ובפתח סי' קפו ס'ק כד בשם ברית אברהם ומיר נתיבים).

(בז) ולענין ההלכה לבני ספרד, עיין מש"כ להלן סע' י' בדעת המחבר. (כח) וראה עוד להלן בהמשך הטעף. (ט) ובערואה"ש סע' סב הכריע שאם מצאה מקום אחד בצדדים שכשנוגעים שם כואב לה מאד, וניכר להדריא שהכאב הוא הצדדים, אם אומר רופא מוציאה או מילדת מונחית שע"י כאב כזה יכול להיות שМОוציא דם לפורים, אפשר שיש לסיכון על זה, ותלו בראיית עיני המורה. עי' לעיל הערכה. (ל) מכח שפק אם מוציאה דם, הינו שמתהסף בה דם, רק ספק אם הדם יוצא, אבל בספק שהוא דם מהתאוסף בה דם, אי"ז נחשב מכח שספק אם מוציאה דם (שו"ת חת"ס סי' קמד ד"ה הרשב"א, שו"ת מהר"ם שיק עוז ס'ק י', ושוע"ע הרוב ס'ק לג). (לא) וכן ספק החכם"א כל קי ס'ק. אבל הסדר"ט ס'ק טו והחו"א סי' ב' בפ' ס'ק ב' החמירו כהש"ג. (לב) עי' לקמן העורה מג. (לג) גדר מכח המוציאה דם, הינו שאם נוגעים במכה מתלכלך המוק בדם, ואף אם אין מתלכלך בנגיעה קלה אלא אם דוחק קצת, וזה גם בכל מכח שМОוציאה דם, אבל אם המכחה גלודה ובלחץ כל אינה מוציאה דם, והוא בכל מכח שאינה מוציאה דם. ולענין רואה מחמת תשמש, העיקר לשער תנועת

שהדם יוצא ממנו^(ט). יונן ה'ס הומלת (נא) כדי לי פלון דס זה מה מן מקובל נלעננה וטולקה^(ט): ז. י' אם (נב) כל זמן שהוא בודקת בכל החורים והסתקים אינה מוצאה כתמים כי אם במקום אחד בלבד בצדדין, יש לתלות שמכה שבאותו צד בא^(ט). וכל שכן אם מרגשת בשעת בדיקה, כשנוגעת הצד המזקם ההוא כואב לה קצת, ובשאר חורין וסתקים אינה מרגשת כאב כלל: ח. י' אם תרצה להתרפאות^(ט), צריך שהייתה קודמת שתתחזק^(ט), אבל לאחר שתתחזק, (נג) יש מסתפקים אם מותר לסמוך על הרפואה לשימוש אחר כך. י' ויש מי שמתיר אם אמר לה רופא ישראל נתרפאת^(ט). ואם תראה האשה שפסק דם וסתה וראיתה על ידי הרפואות, וניכר שהועילו, יש לסמוך אף על הגויי^(ט): ט. י' ה彷הידוה פתאום ונפל ממנה חרורת דם, נתרפאת ומורתה לבעה. ואם חזזה וראתה מחמת תשמיש, אפילו פעם

צון הדעה
כ' צ'ם מס' וו' וו'
ס' כה. כה. צ'ם
מלומם לאן צ'ג
קי מ'. כב. כפלי
סתום ס' ק'.
קמ'ג נלהן קיל' נט
ע'ג. ס'ק' ס'י
ליג. מ' טגמ'ג
(דפוס קויטטן)
פ'ג מלוקמי צילה
כל' גטט ליג'ג'.
מ' למ'ג' נאל'
נד' פ'ג' ס'ג'.

המלח למלוך עליו ור' נלהל אנטוקוק נג'ג', ומומכת לסתם נפצעת נבשיטה נלהל קלטומה (צ'ג), וית' סממו על קלם ז' (ט'ג) (ט'ג'ג') נפ'ג'ג''). וlhs. יט' גיגל' לדג' סקס דג' ממכה, גנן סכל מילא סימה ממסמכת דל' גינע' ועמה קמאטס' קפס' לא, קליג' לדג' סקומכת על רופע מומכת קלח'ל שמל' פטלה נכירות, ומיללה, הלו' מועל' נפ'ג'ג''). מיאו וופל' צעטה פטלה נכירות, ומיללה, הלו' מועל' נפ'ג'ג'').

מיאור הדעה

(נא) ברוי לי - קלטונייס פקפקו צ'ימל זה, וכטנו ערין לסמו'ן על זה לאן טיכ'ה זיט' עוד אד' נתקל (מולט סטלטס, מו'ג, צ'ו'ג פ'ג'ג''). ז' (נב) בל' זמן - מייל' נטל'ס סיט' לה מכח, הלו' טיל'ס יולדעם טס קלטוס מולי'ה דס, וע'ג' הול'דנה' וטינ'ן מלכ' צ'ול'י מולי'ה דס^(ט), ומולא' נט'טס' נט'ל'ן זין לה וט' קזע'ג'ג' (גונ'ג' נפ'ג'ג'). ח' (נג) יש מסתפקים - מיאו טס וופל' וט' עט' לפול'ה וט'טס' למ'ט' קולד'ט נט'טס' נט'טס' נט'טס'.

באיור הדעה

והוילו, ואמנת הרופאות המתחדשות כל פעם א"א לסמוך באיסורי תורה עד שניسو (שייעורי שביה"ל ס'ק ג). ולענין אם רופא נאמן לומר שיש לה מכח, ראה לעיל סעיף האotta לו. (נא) באופן זה שפסקו דמייה מהני אף לדעתה ראשונה (שייעורי תורה בהשומות ולס' ט). וזה אם הייתה רואה כתמים וכעת פסקה לדאותם (שות' שבות יעקב ס' סה). ומ"מ אם החזר ותראה מחמת תשmiss, אפילו פעע אחת, חזורה לקלקלולה (חכמ'ג' כל' קי ס'ג'). נב' וכ'כ' עוד הרבה פוטקסים (ט'ג' ס'ק י, ש'ג' בנוקה'ב' שם, חז'ג' ד' ח' ס'ק כ, ש'ו'ת ר'ע'א ס' סה, ש'ו'ת מה'ר'ס' שיק ס'ג' קעעה וחכמ'ג' כל' קי ס'ג'). ו'א דמייר' אפל'ו לא ידרוע שיש מכח, אלא מחתמת שכוזאת דס בצדדים יש אומדן ותולין שיש לה מכח (תפאתה למשה בט'ג' ס'ק י זאבני מלואים ס'ג' נג). ולענשה באשה המסתולקת דמים, יש לסמוך להקל (שות' שביה"ל ח'וו סי' קבד). נג' וכן עירק (ש'ג' בנוקה'ב' שם, תורה שלמים, נוב'ג' ושו'ע הרב ס'ק יג), ו'א' שאחשו'ע מיקל-canן דזק באשה שיש לה וסת' קבוע והוא שלא בשעת וסתה (ט'ג' לעיל ס'ק י). נד' ולמעשה, אם הרופא מומחה ורופא בדק, סמכין על הרופא שאומר שהוא אעפ'ו' של האזקה (שייעורי שביה'ל שהויל לאשה אחרית אעפ'ו' של האזקה (שייעורי שביה'ל בש'ג' ס'ק כח). נה) וכ'כ' הסד'ט ס'ק כא' וחכמ'ג' כל' קי סי'ב. ו'א' שאם מרגישה כאב אפשר לסמוך אפל'ו על רופא גוי, וטוב לו שאנו רגילים לבודק ע'י' שפורה, כדי שהיא קצת

פעעים בצדדים. ולענין אשה שראתה דם נידות, ועתה הפסק טהרה, אם נחשב בחזקת טהרה, ראה לעיל אוות לד. (מה) היינו שמרגשה בהילוכה או בישיבתה או שאור סברות של מכח גמורה (שות' אמות שמלואל ס'ג, סד'ט ס'ק יד ד'ה וד'ז, וחכמ'ג' א' כל' קי ס'ג'). מו' ובזמןנו שאפשר לבדר הדבר ע'ג' רופא או אחות, חייבים לבורר זאת, ורק כשאים יוכלים לקבוע זאת, וכגון שיש שריטה קתנה מאד, בכח'ג' נאנמא לדעת הרמ'ג' וגם ע'ג' אין לסמוך אלא כאשר אייכא רגילים לדבר שאין הדם מן המקור (שייעורי שביה"ל ס'ק ב). מו' מסתხב שלל הפחות ג' פעעים לא מצאה כי אם במקום אחד, ואם יש כ'א, מסתხב דסגי בבי' פעעים. ואם יודעת מקום הכאב יכול היה לדלג ממקום זה בבדיקה (שייעורי שביה"ל ס'ק ג). ו'א' זה הינו שבדקה עצמה ג'פ' בזמינים שונים, אבל הבודקת עצמה ג'פ' מיד בזאה אחר זה, נהראה שאין להחשים אלא בבדיקה אחת (בדה"ש ס'ק קט'ג'). מה' הינו כשרואה מחמת תשmiss ולא מכח. מט' אם אחריו פעם שנייה שראתה מחמת תשmiss, עסקה ברופואה, ושוב וראתה פעם שלישית, י'א' שבנים חדשות באו לאן, והו' כמו פעם ראשונה (שות' חת'ס סי' קע'ה, וע'ג' בדה"ש ביאור'ס ד'ה צ'ירץ'), ע'ג' לקמן הערכה נא. ג' ובתבו האחרוניים שודיעה הרשותה היא העיקר (שות' שבות יעקב ח'ג' סי' סה, גל'ין מהרש'א ס'ק כו, בדה"ש ס'ק קכו). אמנת רופאה שניסו הרבה והוילה, מהני ברואה מחמת תשmiss, ובדרך כלל הרופאות הינם האחורי שניסו

הלוות נדה סימן קפו

קי מפער לא לטבול ונתקשרות עמו, שולי רוחה כל פעם מהר טזילהה. יי' ווּס
הילע לה שלמה ג' פעמים צויה להטינה שלמה לדמה, לו לרמה מהר כל לידה
ג' פעמים, (סח) ובינתיים ג' לרמה, יט שצמכו להקל (סז) להטינה נעהה, כי תלין
שלמייה צמולטה עדין מכמ' לדמה, שוכנו טולדיס מכמ' לדמה, ולך לרוחה מכמ'
לילד ולו מהר כה, (סז) ומlein צלה כמו שמלין צמלה^(ט). וכל זה בסוד עדרה
ומטשה צין לדום לרשותם, שוכנו צל טימר מהר ציונות צל חיוקה, חצן
הס לרמה ג' פעמים לופין מהר לידה, (סח) ג' מלין צלהה, הילג ליריכת דיקת
אכפולה. יי' מייו כל מקום ארכינה דיקת, הס (סט) עדרה ומטשה, ולו לרמה, מומלת, מצמימות
זה כל לרמה צו, עדיף מבדיקת האכפולה כן לרמה לי: יא. יא'asha שראתה מהמת תשמש,
ולאחר חזי שנה חזורה וראתה מהמת תשמש, מותרת לבעה, שהרי לא קבעה בגין
וסתוות שוים, ולא בדילוג, (ע) מיהו חוששת לאחרון (עא) פעם אחד, וכשיגיע חזי
 שנה מיום ראיית דם האחרון, אסורה עונה אחת. ואם קבעה וסת לראיית דם מהמת
תשמש שלש זימני (עב) וסת שוה, מותרת לשמש בין וסת לוסת, אך ימי הוסת פרושת

מאריך הדעה

לעוקה, והפליג ספק הס שלמייה סימה ציימי טויה, אין אלהיא
מונטרם להעוקה (ווע' צפמ"ק), ויל' הס נקל ציימי טויה
(פנוי צפמ"ק). (סטט) עבריה ושמשה - הפליג רק פעם מהר
(ס"ק). יא' (ע) מיהו דוחששת לאחרון ובו' - ומילא גס
לחות נוקם סמודך פעם מהר, כגון אס' שמטשה לרמה צמ"י ייסגן
הקויה לאטמת צמ"י ליה, והס ג' לרמה צו, צו' חיוך מטשה
לוקם סמודך^(ט) (ס"ק). (עא) פעם אחד - ק' דוחששת רק
פעם מהר, היינו צהס עדרה ומטשה צמומה עוגה ולו לרמה, מעקר
ההבקה, חיל' צלון צמפה געונס וו', ג' גענקל האחסן ליל' וו' ח' ח'ה
שלמייה פעם מהר מוממת מטמייה, נוקלה לעטלט לאו'ו' יוס' סמודך,
והס לרמה צ' פעמים מוממת מטמייה, נוקלה לעטלט ליט' טמונת
כל וויא' וגס לאטלה צבן קלטיה, עד שעדרה ומטשה ולו'
 לרמה צל' גל' צפטעים צא'ו'ע' (טוו'ע, דגון מלודז' צפמ"ק^(ט)).
(עב) וסת שוה - וווע' קדי' הס קגעה ג' פעמים נלחות מוממת
מטשא רק מיש' ג' מו' ד' ר' מהר טזילהה, דומומלה עד הו' יוס',
ומחו' הקויה עד ציגיש וקמה ומפעול וווע' מוממת יומיש', וכן
נעולס. ומיeo הס לרמה רק צהאניסק שטמך נכה, והיל' צהאניסק
גנמא ג' לרמה, אין נקל נטש צגנט (המ'ק צפמ"ק).

באיור הדעה

בש"ק לה). אבל אין צריכה לחוש להטילה שמראיית וסתה
הקדום ועד עתה. ואננים אם לא מצאה את הדם מיד אחרי
ההטילה אלא לאחר זמן מה, יש להחמיר לחוש אף להטילה
זו (ברה"ש ס"ק קעה). (סז) וויא' שאם עבר היום ולא
ראתה, הותרה (ס"ט ס"ק כד, שמלה ס"ק כו, פרי דעה בש"ק
ס"ק לה), וכן עיקר (ברה"ש ס"ק קעה). וראתה גם לעיל עירף
ס"ק נת.

צ'ון הדעה
כט. סמסום צעדי
דיל' הלאה ג'ה
ס' ט' וווע'
מאר'ם מאלה^(ט)
ספוזות ס' ק' הוּם
ס. ט' דיל' מסה.
ג' א'ם לאטצ'ה^(ט)
ה' ט' ס' מתלה,
ווע' מזוגם
מאלה^(ט).

(סח) ובינתיים לא ראתה - ציינו צילה ג' פעמים וווע'
כל לידה לרמה צויה, וצוא ג' לרמה צויה טהמ'ה, וווע'
וון הס או'ר ג' לרמה ג' מטיקיס קלטנוויט ציל'יפט,
ויל' לרמה צויה טהמ'ה, דמלין סאלס מאל'דים (ס'ק' וווקס'א)
מולות צטלאים. וו' למ'ר'יו דוקה צל' ג' לרמה ג'ס' וווע'ס, חצן
הס לרמה ג'ס' לנטיס טהמיי כל' לידה, הפליג צמפה קמ'ק וווע'
 לרמה, מ'מ' טהמ'ק טהמ'ה צמיה לידה, וווע' לידה לנטיס
הקויה נעהה, וווע' מונס סאלס צטלאה ס'ו מטלאדים (ע'').
(סז) להתיורה לבעהה - דוחניא נמבקה וווע' מוממת מטמייה,
מיeo ניריכ' ז' נקי'ס (ס'ק' ט, הווע' צפמ"ק). (סח) ותל'ין
בל'ידה - הילגס הס צויה לרמ'ה צמ'ה קלהה ג' לרמה, רק
המ'ק לרמה ג' פעמים, ג' מלין צא'ו' מוממת מטמה קלהה (טוו'ע
צפמ"ק). (סח) לא תליין בל'ידה - דוקה צטלאה טהמ'ה
מי' דס וווע'ל, סי'יו צענבו' לרטיעס יוס' מל'ימת כcli, וטמוניס יוס'
מל'ימת נק'זא, חיל' הס לרמה צמ'ה ימי ליס' וווע'ה, היל' נמבקה
ע'ו' וווע' מוממת מטמייה, ומוממת מהר' סמקפו' ז' נקי'ס (ס'ק'),
ווע' צפמ"ק). והפליג לרמה עוד פעמים טהמיי ימי קטויה, אין
מלפליים הס מט מהר' מון' ימי צטעל עס' צטלאה טהמ'ק

(סח) וכן מצוי למעשה בתקופה לאחר הלידה שנשים וראות
דם אחר תשמש, ובפרט שמצו' שהרוופאים מורהיבים את הפתחה
בשבעת הלידה וותופרים, ובשבעת תשמש נגרם לחץ על התפרים
וירוצא דם, דיש להתיירה כפי התנאים שכח הרם'א, ומיהו
אפלו אם לא היה אח'כ תשמש בלבד בא דם, אם ישי' הנכח
ברורה שהדם מהתפרים, אפשר להתיירה (שיעור'י שבה'ל ס'ק
ה). סח) וצורך לחוש גם לעונה ביןונית (שיעור'י שבה'ל

הלוות נדה סימן קפה

לה נעל כל גבעת חמימות, כדי כי ככל הנטיס ונה מלין זלט צמולים. מי שיזה לה ממנה דרך פי הימה, ושם, אלה מולה צווע. עיין ליקון סימן ק' (מעי' כ'):

יד. *די אשה שיש לה מכות ופצעים שאינה יכולה לטבולין*, תצא מתחת בעלה, כדי שלא יבטל מפריה ורבייה:

צון הדעה
נ. צ"מ' טמ"ב¹
ס"ה ס' מ.
ה. ר"א ס' מ"ג
ק' ד. 3. טויל
ו. וו' מסלמיין
פ"ל מ"ג פ"ג
.ג"ר.

סימן קפה

דיני מראות הדם, ובו ו' סעיפים:

א. *כל מראה (א) אדום² בין אם הוא (ב) כהה הרובה או עמוק, (ג) טמאים, ווכן כל*

מיאור הדעה

המראין גnil סורה וזה שטמיה לטייה פלאות ומתקיך, והף הף לוזמת, למליין צחמל טהו לחימרעו, ומועלן הף נטענד לה (ממ"ק צפמ"ב³).
(ג) טמאים - מלחה צניליה נדמעה מלחה טהור, ויזו טהו צחמל צפמ"ב⁴. נלח צאשו מלחה טהור, יט לאקל ונעלא (געעת שחול צפמ"ב⁵). מלminus חס צויס להא טוג למתי טעה וטלוא שטאומנה עוז, יט לה נלה נלה (לטקו⁶) (לטוקי שלד צפמ"ב⁷). וזוקה הף נלה מקפה ליה, היל הף נמהוק צאשו ולהי טהור טהור, הף צבוי יט לו מלחה טהור, הין נלה נלה (קד"ט צפמ"ב⁸).

באיור הדעה

חכם. ואנמנן מצויר מראה מגונוני החום אשר באמת הוא מראה טהורה, אבל אם האשה רואה אותו סמוך לוסטה, הרי זה סימן שהדם ממשמש ובא צעולה לעשות בדיקה לפני השימוש בימיים אלין (שיעורי שבת"ל סוף ס"א). ג) אמנם צריך מאד ליזהר בענין זה שלא בא ע"י קר לידי הרהווים וממצא חומרתו מכיבאה לידי קולא (שוו"ת דברי יציב ח"ב ס"ג). ד) ולפיכך לכתihilation אין לשחות את המראה המסופק כמה ימים עד שמראוחו להחכם, שאפשר שהmareah יעלם או יחלש ממנה השהי, ואפשר שבתבילה היא מראה טמא וכעת נראה מראה טהורה (חוות שני ס"ק ב'>About כו). ומיהו הכם שמניע לפניו מראה, אינו צריך לחוש שם המשנה, אך אם השואל שברור לו בודאות שהmareah המשנה, אי אפשר לפטוק כפי המראה שנמצא לנוינו, וכל מוקט יש לחזור הייטב את השואל ולא למהר לטמא, דמצוי טובא שטועה ודבר כהה נדמה לו כדודם (הגורייש אלישיב מובה במשמעות הטהורה ח"ב ס"ק ב'). ו"א דחכם הבקי במראות בזוכות מגדלה, אינו טמא, כדייל לעין שבודאי קתנה של שיעורי שבת"ל ס"י קפג בש"ץ ס"ק ג). אמנם באופן שניתן להבחן בעין בנזודה מזערית, אלא שאל ניתן להבחן בעין המראה, אפשר לבורר ולהכריע ע"י זוכות (הגורייש אלישיב, מובה בפתחי דעת פ"ג ס"ג). דם הנראה רק במירוסוף לכ"ע אין בו חיש (שוו"ת אג"מ יו"ד ח"ב ס"ק קמו). וראה גם לממן שיעיר דאות כה לעין נזודות קתנות הנמצאות על העד. ב) וכן ייקל החכם"א כל קיא ס"א, וערוה"ש ס"ט. מאידך יש מהփוסקים שהחמיר במראה חום (ראש אפרים ס"י סקנ"ט, שוו"ת בית שלמה ח"ב ס"י ד, בית מאיד ס"י קפה, לחם ושמלה ס"ק ב). ולמעשה, בבדיקה עד וראי להחמיר אם לא באשה שקשה לה לטהר עצמה, ובכך ייש להקל (שוו"ת שבת"ל ח"ד ס"י קג, וככ"ז בחות שני ס"ק א), רדע, דחום הדומה לקפה הינו מראה הקפה בלי חלב, והוא חזק, אבל בחום בוריו גנטיה להקל, וזריך הבחנות

שלו טהה לה נעל, היל"כ יט לה ומתק קזוע, זו יכולת נתקל לתלמה צפנס צלמה צפמא תצמיש קו מוגמולה (נו"י צפמ"ב⁹).
א (א) אדום - ומילחה צלויין [מוס], טטה עין קליפה שלמעוינס הוי מתקס צקלוויי [קפס], טטה עיטול [טhilut ע"ז וס"ע צפמ"ב¹⁰]. (ב) כהה הרובה - מהת חמץ חמץ צמלה כען מלחה הלמדם והכסם מיה, ציר נצעלה לנטמע על עטמו, כען דרכן צל פלוישט. והף צפמא נטולין לג' טה עטין מגנאג פלייטום, מל' מוקס

עד) כחוב הסדר"ט טסקכ"ט עובדא בכחולת שוראתה דם מחמת המשמש מתחילה נשואיה למשך כמה שנים, והורה שמחוייבת לפירוש מעבילה, ואח"כ נתגללה הדבר ע"י מקרה לילה, שיש'ו' שלו הוא אדום, והחיה לבעליה. עה) ואם אינה יכולה לטבול בלבד הצעיה, כגון שיש לה חור בעור התהו, ואsofar שכוב לה מים לתוך האוון, ראה להלן ס"י קצח ס"ב אות יד. (ג) ולענין ראיית מראות בזוכות מגדלה, אם וראים ע"י זוכות שיש נזודה קתנה של דם, י"א שהוא טמאה, דאין שיור לדם, אמנם אין אין צורך לחפש ע"י זוכות מגדלה אם יש דם, אם לא נראה לעיניהם, דמסתמא אין דם. ויש ליזהר בזוכות מגדלה מוגדלת ומפשט את המראה עד שאינו נראה כמו שהוא, ויכול לטוען ולטהר (חוות שני שע"ז יד וס"ק ב' about כ). ו"א דmareah דם שאינו נראה לעין רגילה ורק בזוכות מגדלה, אינו טמא, כדייל לעין שאר דני התורה (שיעורי שבת"ל ס"י קפג בש"ץ ס"ק ג). אמנם באופן שניתן להבחן בעין בנזודה מזערית, אלא שאל ניתן להבחן בעין המראה, אפשר לבורר ולהכריע ע"י זוכות (הגורייש אלישיב, מובה בפתחי דעת פ"ג ס"ג). דם הנראה רק במירוסוף לכ"ע אין בו חיש (שוו"ת אג"מ יו"ד ח"ב ס"ק קמו). וראה גם לממן שיעיר דאות כה לעין נזודות קתנות הנמצאות על העד. ב) וכן ייקל החכם"א כל קיא ס"א, וערוה"ש ס"ט. מאידך יש מהփוסקים שהחמיר במראה חום (ראש אפרים ס"י סקנ"ט, שוו"ת בית שלמה ח"ב ס"י ד, בית מאיד ס"י קפה, לחם ושמלה ס"ק ב). ולמעשה, בבדיקה עד וראי להחמיר אם לא באשה שקשה לה לטהר עצמה, ובכך ייש להקל (שוו"ת שבת"ל ח"ד ס"י קג, וככ"ז בחות שני ס"ק א), רדע, דחום הדומה לקפה הינו מראה הקפה בלי חלב, והוא חזק, אבל בחום בוריו גנטיה להקל, וזריך הבחנות